Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Rev. Constantine Raptis
313 Bay St. P.O. Box 416
Tarpon Springs, FLA 1/61

ΕΚ ΤΟΥ Υ/Κ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ» ΕΙΣ ΤΗΝ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡ. ΝΑΟΝ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος κομίζων τὸ Ἱερὸν Φῶς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡγουμένων τῶν Κληρικῶν ψαλλόντων Φωταγωγικοὺς ὕμνους. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὁ Πλοίαρχος τοῦ ὑπερωκεανείου Ναύαρχος Κ. Κοντογιάννης καὶ ἐξ ἀριστερ. ὁ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν κ. Τσαουσόπουλος.

Archbishop Iakovos bearing the Holy Light of Orthodoxy, brought by the Pilgrims from the Ecumenical Patriarchate, from the S.S. Queen Frederica in New York.

His Eminence Archbishop Iakovos and President Eisenhower Exchange Telegrams

Below is the text of a telegram sent by Archbishop Iakovos to President Eisenhower when the latter returned from Paris to Washington last month, followed by the President's reply to His Eminence:

MAY 20, 1960

PRESIDENT DWIGHT D. EISENHOWER
WHITE HOUSE
WASHINGTON, D. C.

MY PERSONAL CORDIAL GREETINGS ARE EXTENDED ON YOUR RETURN HOME STOP MAY ALMIGHTY GOD STRENGTHEN YOU AND ENCOURAGE YOU IN YOUR LABOURS FOR PEACE AND UNDERSTANDING AMONG PEOPLES AND NATIONS STOP COMMUNICANTS OF MY CHURCH LOOK CONFIDENTLY TO YOUR ENLIGHTENED LEADERSHIP IN THESE CRITICAL TIMES.

PRAYERFULLY
ARCHBISHOP IAKOVOS
GREEK ARCHDIOCESE
10 EAST 79 STREET
NEW YORK CITY

* * *

MAY 23, 1960

HIS GRACE THE MOST REVEREND IAKOVOS
ARCHBISHOP OF THE GREEK ORTHODOX
CHURCH OF NORTH AND SOUTH AMERICA

I AM HIGHLY APPRECIATIVE OF YOUR MESSAGE AND, BOTH PERSONALLY AND OFFICIALLY, I AM GRATEFUL FOR YOUR SUPPORT. IT IS MORE IMPORTANT NOW THAN EVER BEFORE TO INCREASE UNDERSTANDING AMONG ALL PEOPLES AND TO DEMONSTRATE CONVINCINGLY THE PEACEFUL PURPOSES THAT BIND TOGETHER AMERICA AND HER STAUNCH ALLIES. IN THIS EFFORT I KNOW YOU WILL ALWAYS BE AN ACTIVE PARTICIPANT.

SINCERELY
DWIGHT D. EISENHOWER
THE WHITE HOUSE
WASHINGTON, D. C.

CLERGY-LAITY CONFERENCE

All the Communities of the Greek Archdiocese will be represented at the 15th Clergy-Laity Conference in Buffalo, New York, September 18 to 24, 1960.

EXCURSION TO GREECE

One hundred boys and girls of our Greek-American Schools have been awarded scholarships to go to Greece this summer. Please support the Scholarship Fund.

Orthodox Observer

Est. 1934

The official publication of the news, work and thought of the Greek Orthodox Church in America, published monthly by the Greek Archdiocese of North and South America
10 East 79th Street, New York 21, N. Y
Phone: TRafalgar 9-2060

•

EDITOR:
BASIL VASILIADES, Δ.Ο.Θ.

EDITOR, English Section:
ARTHUR DORE

•

Subscription Rates in U.S.A. and Canada:

One year	$4.00
Two years	$7.00
Three years	$10.00
Single copy	40 cents
Foreign Countries	$4.50 per year

•

Second class mailing privileges authorized at New York, N. Y.

•

Allow one month for change of address and renewal orders to become effective. To insure accuracy in changes, include previous and new address. Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 2nd day of the month for issue of following month. Send all communications to:

ORTHODOX OBSERVER
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Ἑλληνοαμερικανόπουλα εἰς Ἑλλάδα

Περὶ τὰ 100 Ἑλληνο-Ἀμερικανόπουλα τῶν Σχολείων μας θὰ παραθερίσουν εἰς Ἑλλάδα, μερίμνῃ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐνισχύσατε ὅλοι τὴν εὐοίωνον αὐτὴν πρωτοβουλίαν, ἀποστέλλοντες τὴν συνδρομήν σας εἰς τὸ SCHOLARSHIP FUND τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἡ νέα μας γενεὰ πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἑλλάδα. Μία τοιαύτη ἐπίσκεψις εἶναι ἀνεκτίμητος.

15η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ἐν BUFFALO, N. Y.

Καμμία Κοινότης δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Νομοθετικὸν Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΦΩΤΟΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ

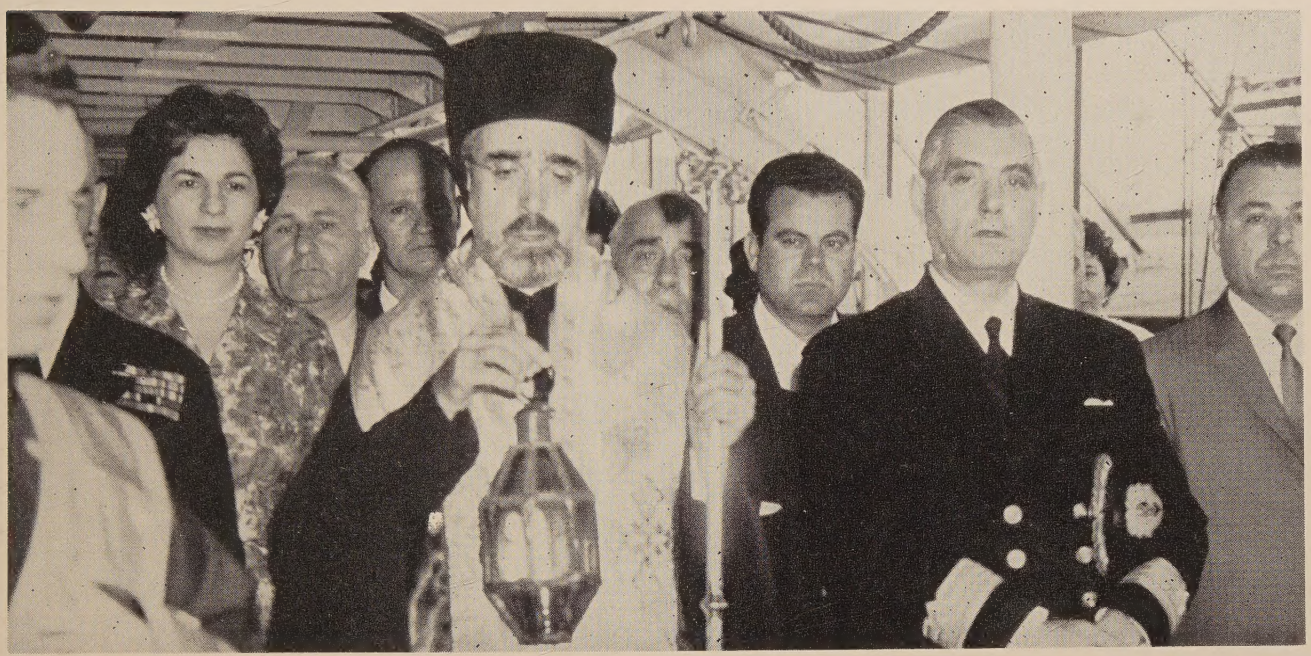

Μία ἄλλη φάσις τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ἱεροῦ Φωτὸς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ἐκ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» πρὸς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Νέας Ὑόρκης.
The Holy Light of Orthodoxy is borne from the S.S. Queen Frederica to the Greek Archdiocese, and later to the Holy Trinity Cathedral in New York City.

Μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ φέροντος τοὺς Προσκυνητὰς ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», τὴν πρωΐαν τῆς Πέμπτης, 19ης Μαΐου, ἐγένετο καὶ ἡ μεταφορὰ τοῦ «Ἱεροῦ Φωτός», τὸ ὁποῖον ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετέδωσεν εἰς τοὺς Προσκυνητὰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχωρήσεως αὐτῶν (4 Μαΐου).

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, ἀφιχθεὶς ἀεροπορικῶς τὴν προτερίαν, περιστοιχούμενος ὑπὸ Κληρικῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου, ηὐλόγησε καὶ «καλωσώρισε» τοῦ ἐπιβάτας αὐτοῦ καὶ κατόπιν προέστη εἰδικῆς κατανυκτικῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐντὸς τοῦ πλοίου. Κατ' αὐτὴν ἐψάλησαν εἰδικοὶ ὕμνοι, καὶ ἀνεπέμφθησαν εὐχαριστίαι πρὸς τὸν Θεὸν («Χριστὸς Ἀνέστη», «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...», «Φῶς ὁ Πατήρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα», «Ἐν τῷ φωτί Σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς, φιλάνθρωπε...», «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ ἄλλα).

Ἐν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δι' ἐμπνευσμένου λόγου ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ «Ἱεροῦ Φωτός», τὸ ὁποῖον μετεφέρθη, ἐντὸς φαναρίου, συμβολίζον τὸ αἰωνόβιον Φανάριον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ Ἱερὸν Φῶς, ἐτόνισεν ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης, εἶναι ἕνας φωτεινὸς σύνδεσμος μετὰ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, εἶναι φῶς συμβολίζον τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως καὶ τῆς ἀποφάσεως ἡμῶν ὅπως παραμείνωμεν ἡνωμένοι ὡς Ἑλληνορθόδοξος Ἐκκλησία ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ Χώρᾳ. Ἐν κατακλείδι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ηὐχαρίστησε τὸν Κυβερνήτην τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» Ναύαρχον κ. Κ. Κοντογιάννην καὶ τὴν Ἑταιρίαν «Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Γραμμὴ» καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφασιν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ὅπως διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ἐπισκεφθῇ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1961 τὴν Ἀμερικήν, ἵνα ἐπανίδῃ καὶ αὐτοπροσώπως εὐλογήσῃ τὰ ἐν Ἀμερικῇ προσφιλῆ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ 18 ἔτη πατρικῶς διεποίμανεν. Ἐν τέλει ὠνόμασε τὸ ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Φρειδερίκη», «Ἱερὰν Ναῦν», διὰ τὴν ἱερότητα τοῦ Προσκυνήματος, τὴν ἱερότητα τοῦ Φωτὸς καὶ τὴν ἱερότητα τῆς ἀποστολῆς του νὰ φέρῃ τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἰς Ἀμερικήν.

Ἐκ τοῦ πλοίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, κρατῶν τὸ φανάριον τοῦ Ἱεροῦ Φωτός, καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Κληρικῶν, τοῦ Ναυάρχου καὶ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου, Ὀφφικιάλων καὶ ἄλλων Χριστιανῶν, διῆλθε διὰ μέσου διπλοῦ στοίχου ναυτικοῦ ἀγήματος καὶ κατηυθύνθη, ἐν πομπῇ ἐπ' αὐτοκινήτων, εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς. Προσῆλθον ὁ Ἐξοχ. Πρεσβευτὴς κ. Κ. Τριανταφυλλάκος, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὁ Πρόξενος Ἐντιμ. κ. Κ. Μηλιαρέσης, ἀντιπροσωπεῖαι Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, Ὀργανώσεων, τὰ παιδία τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σχολείου τοῦ Καθεδρικοῦ καὶ πολλοὶ Χριστιανοὶ ἰδιῶται, παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας. Ἐψάλη Δοξολογία, ἀνεπέμφθησαν εἰδικαὶ εὐχαὶ καὶ ὕμνοι εὐχριστήριοι, καὶ εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετέδωκεν εἰς πάντας τὸ Ἱερὸν Φῶς δι' ἐμπνευσμένου λόγου.

Ἀφοῦ ἡρμήνευσε καὶ πάλιν τὴν σημασίαν τοῦ Ἱ. Προσκυνήματος καὶ τοῦ Ἱεροῦ Φωτός, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξήγγειλε τὰς κάτωθι σημαντικὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ:

α) Τὸ ἐφετεινὸν ἔτος 1960, κατὰ τὸ ὁποῖον μετεφέρθη τὸ συμβολικὸν Ἱερὸν Φῶς ἐκ Φαναρίου, Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, θὰ ὀνομασθῇ «Ἔτος τοῦ Ὀρθοδόξου Φωτός». Τὸ φανάριον μετὰ τοῦ φωτὸς θὰ ἐκτυπωθῇ ἐπὶ τῶν φακέλλων καὶ τῶν ἐπιστολοχάρτων πασῶν τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, κάτωθεν δὲ τοῦ φαναρίου θὰ ἐκτυπωθῶσιν αἱ λέξεις: «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

β) Κληρικὸς ἀπεσταλμένος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, περιερχόμενος ὅλας τὰς Κοινότητας ἡμῶν, θὰ ὀργανώσῃ τοὺς Ἑλληνορθοδόξους Φοιτητὰς εἰς Συλλόγους ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φανάριον», ἵνα διὰ τοῦ συμβολικοῦ τούτου τίτλου ὦσι συνδεδεμένοι ἀρρήκτως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

γ) Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς, Σάββατον, 4 Ἰουνίου, θὰ λάβῃ χώραν εἰδικὴ τελετὴ ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προσέλθουν ὅλοι οἱ Ἱερεῖς τῶν Κοινοτήτων Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ Νέας Ἰερσέης, μετ' ἀντιπροσωπειῶν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, μετ' εἰδικῶν φαναρίων, ἵνα παραλάβουν τὸ Ἱερὸν Φῶς καὶ μεταλαμπαδεύσουν αὐτὸ εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναούς, ἐξ αὐτῶν δὲ εἰς πάντα οἶκον Ἑλληνορθοδόξων, ἔνθα πρέπει νὰ καίῃ συνεχῶς «ἀκοίμητος καντήλα», δι' ἐλαίου — καὶ ὄχι ἠλεκτρική.

δ) Ὁ Ἱ. Καθεδρικὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος θὰ ὀνομασθῇ Ἱ. Καθεδρικὸς Ναὸς τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νατίου.

ε) Θὰ ἀνεγερθῇ ἐν Long Island Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν (Ἱ. Ναός, Ἱ. Μονή, κ.λ.π.) καὶ θὰ μεταφερθῶσιν εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἔνθα εἶναι ἐναποτεθειμέναι εἰς προσκύνησιν αἱ τρεῖς ἱεραὶ εἰκόνες τῆς Δακρυρροούσης Παναγίας.

Ἡ ἡμέρα αὕτη τῆς λιτανεύσεως καὶ μεταλαμπαδεύσεως τοῦ Ἱεροῦ Φωτὸς ἐσημείωσεν ἕνα σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ, πρὸς δόξαν Χριστοῦ.

Β. Γ. Βασιλειάδης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τῇ 19ῃ Μαΐου, 1960

Εὐλαβεστάτους Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμ. Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων, Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων τῆς Ὁμογενείας Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ Νέας Ἰερσέης.

Ἀγαπητοί,

Ἄρτι ἐπανελθόντες ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος εἰς τὸ Σεπτὸν τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρον, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, κομίζομεν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ εὐλαβεῖ πληρώματι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἀρχιεπισκοπῆς τὰς σεπτὰς πατρικὰς καὶ Πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου, Ὅστις, Θείᾳ συνάρσει, θέλει ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1961.

Τὸ φέρον τοὺς Προσκυνητὰς ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ἐκόμισε καὶ τὸ Ἱερὸν Φῶς ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ αἰωνοβίου Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως, Ἕδρας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Τὸ Ἱερὸν Φῶς ἐν πομπῇ ἱερᾷ λιτανεύσαντες ἐκ τοῦ πλοίου σήμερον, ἐναπεθέσαμεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς (319 East 74th Street).

Κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς, 4 Ἰουνίου, ὥραν 7.30′ μ.μ., ἐν τῷ ὡς ἄνω Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, θέλομεν προστῇ καὶ τελέσῃ εἰδικὴν Ἱερὰν Ἀκολουθίαν ἐπὶ τῇ μεταλαμπαδεύσει τοῦ Ἱεροῦ Φωτὸς εἰς τοὺς Ἱεροὺς Κοινοτικοὺς ἡμῶν Ναοὺς καὶ ἐξ αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἡμῶν.

Ἐντελλόμεθα ὅθεν πατρικῶς, ὅπως πάντες οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς προσέλθωσι, πᾶσαι δ' αἱ ηὐλογημέναι Κοινότητες καὶ Φιλόπτωχοι Ἀδελφότητες καὶ λοιπαὶ τῆς Ὁμογενείας Ὀργανώσεις ἀντιπροσωπευθῶσιν ἀπαραιτήτως εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Τελετήν, ἵνα διὰ τῶν εἰδικῶν φαναρίων ἅτινα μεθ' ἑαυτῶν θὰ φέρωσι, μεταλαμπαδεύσωσι τὸ Ἱερὸν Φῶς εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ τοὺς οἴκους τῶν ἐνοριτῶν.

Ἀναμένοντες ὑμᾶς ἵνα ὅλοι ὁμοῦ συμπροσευχηθῶμεν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Πεντηκοστῆς ἐν τῷ Καθεδρικῷ ἡμῶν Ναῷ, διατελοῦμεν,

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης,
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὑμῶν
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἀπὸ τὴν ἐπιβλητικὴν τελετὴν τῆς παρασκευῆς νέας ποσότητος Ἱεροῦ Μύρου. Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἄλλοι Ἱεράρχαι ἐξ Ἑλλάδος, κρατοῦντες Ἱερὰς Μυροδόχους, ἔμπροσθεν τοῦ «Πύργου» τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἔνθα τὸ Μυροφυλάκιον. (Μεγάλη Τετάρτη, 13 Ἀπριλίου, 1960).

His Holiness Athenagoras and his Hierarchy celebrating the Preparation of the "Holy Myron" at the Ecumenical Patriachate, in Constantinople.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Κου Κου ΙΑΚΩΒΟΥ

Κομίζων τὰς σεπτὰς πατρικὰς καὶ Πατριαρχικὰς εὐχὰς τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος ἐπανῆλθεν ἀεροπορικῶς εἰς τὴν ἔδραν Αὐτοῦ τῇ 18ῃ τ. μ. Μαΐου, ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ 8.30′ πρωϊνῇ, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν τῆς Γενετείρας, Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Σωματείων, Κοινοτήτων, Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων καὶ πολλῶν Ὁμογενῶν.

Κομίζει ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ἡμῶν πρὸς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνορθόδοξον κόσμον Ἀμερικῆς τὸν χαιρετισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Τουρκίας, ἔνθα ἑδρεύει τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου μεγάρου τοῦ ὁποίου ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις παρεχώρησε τὴν σχετικὴν ἄδειαν καὶ κατετέθη ἤδη, ὡς γνωστόν, ὁ θεμέλιος λίθος αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ μεταβάσει τῶν ἐξ Ἀμερικῆς Προσκυνητῶν.

Κατ' αὐτάς, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θέλει ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Θείου Σημείου τῆς δακρυρροῆς τριῶν ἱερῶν Εἰκόνων τῆς Παναγίας ἐν Long Island, θὰ κοινοποιηθῇ δὲ ἡ σχετικὴ διαγνώμη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἅμα τῇ ἐκδόσει αὐτῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς ἡμῶν Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ μὲν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1960 τὴν Ἑλλάδα, κατὰ δὲ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1961 τὴν Ἀμερικήν, ἵνα ἐπανίδῃ καὶ αὐτοπροσώπως εὐλογήσῃ τὰ ἐνταῦθα προσφιλῆ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ 18 ὅλα ἔτη πατρικῶς διεποίμανεν.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Πατριάρχης, κατὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ἐξ Ἀμερικῆς Προσκυνητῶν, ἠγαθύνθη νὰ ἀπονείμῃ τὰ κάτωθι Ὀφφίκια εἰς Ὁμογενεῖς, προσενεγκόντας διαφόρους πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν: Εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Ἀτλαντίδος» κ. Σόλωνα Βλαστόν, τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Ἐξάρχου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» κ. Χαράλαμπον Μαρκέτον, τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Νοταρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εἰς τὸν κ. Πρόδρομον Κουρίδην, τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Νομοφύλακος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εἰς τὸν κ. Χαρίλαον Μπούραν, τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρ-

χοντος Ἐκδίκου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐν ἐκτιμήσει τοῦ ἔργου τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Σωματείων Νέας Ὑόρκης, ὁ Πατριάρχης ἐπεβράβευσεν αὐτὴν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Περικλέους Λαντζούνη, ἀπονείμας εἰς αὐτὸν τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Καστρινσίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐν ἐκτιμήσει τοῦ ἔργου τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας Ἀμερικῆς, ὁ Πατριάρχης ἐπεβράβευσεν αὐτὴν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν προσκυνητῶν-μελῶν αὐτῆς κ. Γεωργίου Γκανᾶ, ἀπονείμας εἰς αὐτὸν τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Ὁστιαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Πρὸ ἡμερῶν ὁ Πατριάρχης, ἐκτιμῶν τὸ ἔργον καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ὀργανώσεως «Ἀχέπα», ἐπεβράβευσεν αὐτὴν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Προέδρου αὐτῆς κ. Γεωργίου Λούκα, ἀπονείμας αὐτῷ τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Ὑπομνηματογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. (Σημ. Αἱ φωτογραφίαι προσεχῶς).

Κατὰ τὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναχώρησιν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, προέπεμψεν Αὐτόν, ἀπὸ μέρους τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου, Ἐπιτροπὴ ἐκ Σεβ. Ἀρχιερέων, ἀντιπρόσωποι Ὀργανώσεων καὶ Κοινοτήτων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὁμογενείας. Ἀπὸ μέρους δὲ τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας κ. Celal Bayar (Τζελὰλ Μπαγυὰρ) καὶ τοῦ Ἐξοχ. Πρωθυπουργοῦ κ. Adnan Menderes (Ἀδνὰν Μενδερὲς) τὴν Α.Σ. προέπεμψαν ὁ Ἐξοχ. Ὑφυπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Salih Korur (Σαλὶχ Κορούρ) καὶ ὁ Ἐντιμ. Δήμαρχος Κωνσταντινουπόλεως κ. Kemal Aygun (Κεμὰλ Ἀϊγκιούν).

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου)

ΕΝΩ ΤΟ ΠΛΟΙΟΝ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Μήνυμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Εὐρώπης

Πρὸς τοὺς ἀγαπητούς μου Πλοίαρχον,
Ἀξιωματικούς, τὸ Πλήρωμα καὶ τοὺς Ἐπιβάτας
τοῦ ἀγαπητοῦ πλοίου μας «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

Εὐλογημένη ἡ ὥρα, παιδιά μας, τοῦ ξεκινήματός σας πρὸς τὸ πάνσεπτο Φανάρι, τὸ ἱστορικὸ ὅσῳ καὶ ἱερὸ κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας μας, καὶ εὐλογημένη ἡ κάθε στιγμὴ τοῦ ὡραίου αὐτοῦ προσκυνηματικοῦ ταξειδιοῦ σας.

Συναισθηματικὰ καὶ νοερὰ εὑρίσκομαι καὶ ἐγὼ μαζύ σας κι' ὁραματίζομαι κι' ἐγὼ κάθε ὁραματισμό σας καὶ συμμετέχω κι' ἐγὼ σὲ κάθε νοσταλγική σας σκέψι καὶ προσδοκία· γιατὶ ἔπειτα ἀπὸ τριάντα χρόνια μαζύ σας στὴν Ἀμερικὴ αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου ψυχικὰ ἀχώριστον ἀπ' ὅλους σας καὶ τὴν ἐκεῖ Ἐκκλησίαν μας.

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Εὐρώπης σᾶς ὑποδέχομαι μ' ἐγκαρδιότητα στὲς ἀκτὲς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μου. Μὲ πατρικὴν στοργὴν σᾶς καλωσορίζω καὶ συγχρόνως σᾶς προπέμπω, στέλνοντάς σας τὸν χαιρετισμόν μου μὲ τὸν ἀντάξιον Ἀρχιεπίσκοπόν σας. Καλοτάξειδο νὰ εἶναι τὸ χρυσάρμενο καράβι σας καὶ εὐλογημένοι ὁ ἐπιδέξιος Καπετάνιος του, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμά του.

Ἀσπασθῆτε καὶ γιὰ μένα τὸ σεπτὸ χέρι τοῦ Πατριάρχου μας· γεμίστε τὰ στήθη σας ἀπὸ τὸ ἐκεῖ κεφαλόβρυσο τῆς Ὀρθοδοξίας μας μὲ πίστη, καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα φέρετε φυλακτὸ στὸν κόρφο του καθένας τὴν εὐχή της γιὰ σᾶς καὶ τὰ παιδιά σας, ἀγαπητὰ τέκνα τῆς Ἑλληνορθοδοξίας μας.

Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγιὰ μαζύ σας.

† Ὁ Θυατείρων ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
Ἀρχιεπίσκ. Κεντρ. καὶ Δυτ. Εὐρώπης

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἡ Προσφώνησις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Ἁγίου Ὄρους.

Ὁ Βατοπεδίου Προηγούμενος Κωνσταντῖνος προσεφώνησε τοὺς Προσκυνητὰς ὡς ἑξῆς:

Ἅγιε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Κύριε Ἰάκωβε καὶ φίλοι Ὁμογενεῖς Προσκυνηταί,

Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει Ὑμῶν εἰς τὸν Ἁγιώνυμον ἡμῶν Τόπον ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Κοινότης Σᾶς ὑποδέχεται, δι' ἡμῶν, ἀπευθύνουσα Ὑμῖν θερμότατον χαιρετισμὸν μὲ τὴν προσφώνησιν: «Καλῶς ἤλθατε, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!»

Ἡ εἴδησις τοῦ κατάπλου τοῦ Ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» μὲ τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς ἐξ Ἀμερικῆς, ὀργανωθέντας εἰς ἱερὰν ἀποδημίαν καὶ ἐπίσκεψιν τῶν Πατρώων καὶ Ἁγίων Σκηνωμάτων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ ἀρχηγίαν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἐνέπλησε ἰδιαιτέρας χαρᾶς τὰς καρδίας πάντων τῶν Πατέρων, διαπιστούντων ὅτι καὶ εἰς τὴν μακρυνὴν καὶ εὐδαίμονα Δημοκρατίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διατηροῦνται ἀκραιφνῆ τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἡμῶν ἰδεώδη, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ Σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι τὸ προσκύνημά Σας αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν αὐτὴν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας, τὴν Μεγάλην Παρακαταθήκην, ἣν ἐκληροδότησαν ἡμῖν ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ Βυζαντινοὶ Αὐτοκράτορες καὶ φυλάσσομεν ἀγρύπνως ἐπὶ δέκα ἤδη συναπτοὺς αἰῶνας, ὡς ἱερὸν Προσκύνημα τῶν ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων, μετὰ τῶν ἐν ταῖς Ἱεραῖς ἡμῶν Μοναῖς ἀποκειμένων κειμηλιακῶν θησαυρισμάτων τῆς Πίστεώς μας καὶ τῶν Ἑλικωνίδων Μουσῶν, θὰ παρα-

Οἱ Προσκυνηταὶ ἀνερχόμενοι πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Βατοπεδίου. Ἐξ ἀριστερῶν: Ὁ Διοικητὴς Ἁγίου Ὄρους κ. Κωνσταντόπουλος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μηλιτουπόλεως κ. Ναθαναήλ, Σχολάρχης τῆς Ἀθωνιάδος, καὶ ὁ Προηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου Ὁσιώτατος Κωνστάντιος. Ἀκολουθοῦν οἱ Προσκυνηταί.

The Pilgrims, led by Archbishop Iakovos, visit the Monastery of Vatopedion at Mt. Athos.

μείνῃ ἐσαεὶ ἀνάγραπτον εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας μας.

Ὑποβάλλοντες τὰ σέβη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Κοινότητος καὶ ἡμῶν προσωπικῶς, Ἅγιε Ἀρχιεπίσκοπε, ἐπικαλούμεθα τὰς Ἁγίας Σας εὐχὰς καὶ εὐλογίας. Χαιρετίζομεν ἕνα ἕκαστον τῶν Ὁμογενῶν Προσκυνητῶν ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ καὶ εὐχόμεθα αἴσιον τὸν περαιτέρω Ὑμῶν πλοῦν πρὸς τὸ ἔνδοξον καὶ ἱστορικὸν Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ καλὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἕδραν Σας καὶ εἰς τὰς Ἑστίας των, οἱ τιμήσαντες ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των Ὁμογενεῖς, κομισταὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου εἰς πάντας τοὺς οἰκείους αὐτῶν.

Ἄξιον τὸ προσκύνημά Σας. Ἡ προστασία τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου μαζύ Σας πάντοτε.

Καλῶς ἤλθατε.

Μέλη τῆς Ἀποστολῆς ἦσαν: Ὁ Βατοπεδίου Προηγούμενος Κωνσταντῖνος, ὁ Ἰβηρίων Γέρων Ἀγαθάγγελος καὶ ὁ Ρωσσικοῦ Ἱερομόναχος Ἀββακούμ.

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Ἀριθ. Πρωτ. 404/Ε

Καρυαί, τῇ 18 Ἀπριλίου 1960 π. ἡμ.

Πρὸς

Τὰς Εἴκοσιν Ἱ. Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

Διὰ τοῦ παρόντος ἱεροκοινοσφραγίστου ἡμῶν συστατηρίου γράμματος δηλοποιεῖται ὅτι ὁ ἐπιφέρων αὐτὸ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου Κύριος Κ. ΙΑΚΩΒΟΣ, κανονικῇ ἀδείᾳ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀφίκετο εἰς τὸν Ἁγιώνυμον ἡμῶν Τόπον ἐπὶ κεφαλῆς μεγάλου ἀριθμοῦ εὐσεβῶν ἐξ Ἀμερικῆς Ὁμογενῶν Προσκυνητῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν Ἱερῶν ἡμῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποκειμένων θησαυρισμάτων τῆς Πίστεως ἡμῶν.

Συνιστῶντες αὐτοὺς ὅλως ἰδιαιτέρως τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ ἡμῖν Πανοσιολογιότητι, παρακαλοῦμεν ὅπως παρασχεθῇ αὐτοῖς πᾶσα δυνατὴ περιποίησις καὶ φιλόφρων ὑποδοχὴ μετὰ τῆς ὀφειλομένης τῷ Ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τιμῆς.

Μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης,

Οἱ Ἐπιστάται τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος
τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω:

Ὁ Διονυσίου Πρωτεπιστάτης Γέρων Δομέτιος

Ὁ Ζωγράφου Ἐπιστάτης Ulpan Akariv

Ὁ Ρωσσικοῦ Ἐπιστάτης Zepan Abrakyin

Ὁ Κωνσταμονίτου κ.α.ᾳ. Ἀλ. Λαυριώτης, Ἀρχιγραμ.

Οἱ Ὁσιώτατοι Ἡγούμενοι καὶ λοιποὶ Πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἐξερχόμενοι μετὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς καὶ τῶν λοιπῶν Προσκυνητῶν, κατὰ τὴν ἀποβίβασίν των ἐκ τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Βατοπεδίου, τῇ 2ᾳ Μαΐου, 1960.

The Monastery heads and the Fathers of Mt. Athos welcoming His Eminence and the Pilgrims at Vatopedion.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς χοροστατῶν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Μονῆς Βατοπεδίου. Ἐκ δεξιῶν τῆς Α.Σ. ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τροπαίου κ. Πολύευκτος καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μηλιτουπόλεως κ. Ναθαναήλ, Σχολάρχης τῆς Ἀθωνιάδος. Ἐξ ἀριστερῶν ὡσαύτως Ἰβηρίτης Μοναχός.

Archbishop Iakovos speaking in the Church of the Monastery of Vatopedion, Mt. Athos. Bishop Polyefktos of Elaia is on his right.

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΦΩΣ

ποὺ θὰ μεταλαμπαδευθῇ εἰς ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναούς μας καὶ εἰς κάθε Ἑλληνορθόδοξο σπίτι, εἶναι τὸ σύμβολον τοῦ Φωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἐν Φαναρίῳ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Κου Κου ΙΑΚΩΒΟΥ

ΕΞΟΧΩΣ συγκινητικὸν φαινόμενον εἶδεν ἡ Πόλις τὴν 3ην Μαΐου, δεξαμένη περὶ τοὺς πεντακοσίους ἐπισκέπτας τῆς Χώρας ἡμῶν καὶ Προσκυνητὰς τοῦ Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενῶν, ὧν οἱ πλεῖστοι προήρχοντο ἐκεῖθεν κατ' εὐθεῖαν, ἄλλοι ἐκ τῶν προελθόντων εἰς Ἑλλάδα πρὸ

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας κρατῶν τὴν ἱερὰν μυροδόχον, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς παρασκευῆς νέας ποσότητος Ἱεροῦ Μύρου. (Μεγ. Τετάρτη, 13 Ἀπριλίου, 1960).

His Holiness Athenagoras holding the "Holy Myron."

τοῦ Πάσχα καί τινες ἐξ αὐτῆς, ἐπιβαίνοντες τοῦ Ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου μετὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου καὶ τῶν Ἐντιμ. κ. κ. Ἀποστόλου Δήμου, Ἄρχοντος Μ. Δικαιοφύλακος τοῦ Πατριαρχείου, ἐλθόντος δύο ἡμέρας προηγουμένως, Σόλωνος Βλαστοῦ, Ἰδιοκτήτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «Ἀτλαντὶς» Νέας Ὑόρκης, Χαραλάμπους Μαρκέτου, Ἰδιοκτήτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Νέας Ὑόρκης, Χαριλάου Μπούρα, Δικηγόρου καὶ πρώην Ὑπάτου Προέδρου τῆς Ἀχέπα, Προδρόμου Κουρίδου, Δικηγόρου, Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ π. Ὑπάτου Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἀχέπα, Περικλέους Λαντζούνη, Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Σωματείων Νέας Ὑόρκης, καὶ Γεωργίου Γκανᾶ, Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκδρομῆς τῆς ἐν Ἀμερικῇ Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ «Βασίλισσα Φρειδερίκη» ὑπὸ τὸν Πλοίαρχον Ναύαρχον κ. Κωνσταντῖνον Κοντογιάννην, ἀναπλεύσασα τὸν Βόσπορον, ἠγκυροβόλησε πρὸ τοῦ λιμεναρχείου Γαλατᾶ τὴν 10ην π. μεσημβρινὴν καὶ εὐθὺς ἀμέσως οἱ Προσκυνηταί, ἀποβιβαζόμενοι, ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν τῇ προκυμαίᾳ ὑπὸ Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δέρκων κ. Ἰακώβου καὶ πολλῶν Ὁμογενῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Ἐπιβιβασθέντες αὐτοκινήτων ἰδιωτικῶν καὶ λεωφορείων, ἔφθασαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἔνθα, τῶν κωδώνων τοῦ Π. Πατριαρχικοῦ Ναοῦ κρουομένων χαρμοσύνως, ὑπεδέχθη αὐτοὺς ἑτέρα Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Πρωτοσυγκελλεύοντος Μητροπολίτου Σελευκίας κ. Αἰμιλιανοῦ, ἐκ τῶν Ἐπισκόπων, τῶν Ἱ. Προϊσταμένων τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Πανοσιολ. Μ. Ἀρχιδιακόνου, Ὑπογραμματέως, Δευτερεύοντος καὶ Τριτεύοντος, οὓς καὶ ὡδήγησαν εἰς τὸν Ἱ. Ναόν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔφερε διακριτικὴν κογκάρδαν μὲ τὰ χρώματα τῆς Τουρκίας.

Ἐπιστάσης τῆς ὥρας, ὁ Πατριάρχης, Ὅστις μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων ἀνέμενεν ἐν τῷ Ἱ. Βήματι, περιεβλήθη μανδύαν, ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καταλαμβανόντων τὰς οἰκείας αὐτῶν ἐν τοῖς στασιδίοις θέσεις καὶ τῶν Ὀφφικιάλων εἰς τὸ δεξιὸν ἀναλόγιον.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς ἔστη εἰς τὸ πρῶτον παραθρόνιον, ὁ Θεοφ. Ἅγιος Τροπαίου εἰς τὸ δεύτερον καὶ οἱ λοιποὶ εἰς τὰ ἡγεμονικὰ στασίδια.

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς» καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», τονισθὲν παρ' ἅπαντος τοῦ ἐκκλησιάσματος, ἐψάλη δοξολογία ὑπὸ τῶν Πατριαρχικῶν Χορῶν. Μετ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος ὡς ἀκολούθως:

«Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Δοξάζομεν καὶ ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν τὸ ὄνομα τοῦ Παναγάθου Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει μᾶς κατηξίωσε νὰ ἔλθωμεν ἐπισκέπται θερμοὶ τῆς ἀγαπητῆς ταύτης Χώρας τῆς Τουρκίας καὶ προσκυνηταὶ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος, μετὰ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Πολυεύκτου, ἀποβιβαζόμενοι τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Γαλατᾶ Κωνσταντινουπόλεως. (3 Μαΐου, 1960).

Archbishop Iakovos and Bishop Polyefktos disembarking from the S.S. Queen Frederica at Constantinople.

τῆς Ὀρθοδοξίας Θρόνου, ὃν κλείζει σήμερον ἡ σεπτὴ Κορυφή Σου. «Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς Σου, Προσκυνητὲ καὶ προσφιλέστατε Πάτερ, καὶ ἴδε· ἰδού γαρ ἥκουσί Σοι ἐκ δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑώας τὰ τέκνα Σου, ἐν Σοὶ εὐλογοῦντα Χριστὸν εἰς τὸν αἰῶνα».

Εἶναι ἡ πλέον εὐτυχής, ἡ πλέον ηὐλογημένη ἡμέρα τῆς ζωῆς μας σήμερον, ὅπου κυκλοῦμεν τὴν Θειοτάτην Παναγιότητά Σου καὶ τὴν Σεβασμίαν τῶν Συνοδικῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων Χορείαν, ἀπεκδεχόμενοι τὴν πατρικήν Σου εὐλογίαν, τὴν ὁποίαν τόσον πολὺ ἐνοσταλγήσαμεν καὶ τόσον πολὺ ποθοῦμεν, πρὸς στηριγμόν μας καὶ πρὸς ἑδραίωσίν μας ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἡγιασμένῃ παραδόσει τῶν Πατέρων μας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαμεν ἐνηχούμενοι τῶν ἐμπνευσμένων λόγων καὶ νουθεσιῶν, τὰς ὁποίας ἐν εἴδει ἱερᾶς παρακαταθήκης κατέλιπες πρὸς ἡμᾶς πρὸ ἔνδεκα ἐτῶν, ὅτε ἐκαλεῖσο παρὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἵνα συνεχίσῃς τὴν διακονίαν Σου πρὸς αὐτὴν ἀπὸ οἰκουμενικωτέρας καὶ πλέον πολυευθύνου σκοπιᾶς, ὡς ὁ Προκαθήμενος τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐσπεύσαμεν ὅμως ἀγαλλομένῳ ποδὶ πρὸς τὸ Πάνσεπτον τῆς Ὀρθοδοξίας Παλλάδιον σήμερον, διὰ νὰ ἐνηχηθῶμεν ἅπαξ ἔτι τῶν πεπνυμένων λόγων Σου, οἵτινες ὑπῆρχον καὶ ὑπάρχουν δι' ἡμᾶς ρήματα ζωῆς Ἐκκλησιαστικῆς αἰωνίου. Ὕδωρ ἁλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, διότι θέλομεν νὰ ζήσωμεν ὡς Ἐκκλησία, ἐν τῷ Δυτικῷ Ἡμισφαιρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἤλθομεν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἀναβλύσουν ἐντός μας ποταμοὶ ὕδατος ζῶντος, ὥστε νὰ δροσίζωνται καὶ νὰ ἀρδεύωνται Ὀρθοδόξως αἱ γενεαὶ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἤλθομεν, διὰ νὰ λάβωμεν ἐνίσχυσιν διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν μας, ὥστε νὰ συνεχίσωμεν τὴν πορείαν μας, οὐχὶ μὲ χεῖρας ἀνειμμένας ἢ γόνατα παραλελυμένα, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ καὶ Σοφίᾳ Θεοῦ, τώρα ὅπου ἀρχίζομεν τὴν δευτέραν πεντηκονταετίαν μας, ὡς ὠργανωμένης Ἐκκλησίας ἐν τῇ ὑπερατλαντικῇ μεγάλῃ καὶ ηὐλογημένῃ Ἀμερικανικῇ Ἠπείρῳ.

Ἤλθομεν, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους, διὰ νὰ αἰσθανθῶμεν τὰ ἱερὰ καὶ ὡραιότατα ἐκεῖνα ρίγη τῆς νέας ζωῆς, τὰ ὁποῖα αἰσθάνονται τὰ ροδοπέταλα, ὅταν διὰ πρώτην φορὰν ἀνοίγωνται εἰς τὴν ζείδωρον θωπείαν τῆς ἑωθινῆς δρόσου καὶ τῶν πρώτων ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Θέλομεν νὰ ἀνθίσῃ ἡ Ὀρθοδοξία ἐν Ἀμερικῇ καὶ νὰ καρποφορήσῃ καὶ ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῆς νὰ τρέφωνται αἱ γενεαὶ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Διὰ τοῦτο ἤλθομεν: διὰ νὰ ζήσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἔστω καὶ ὑπὸ συμπεπυκνωμένην μορφὴν καὶ ἐντὸς μόνον δύο ἡμερῶν, ἀλλ' εἰς τὸν Ἱερὸν τόπον, ὅπου ἐδημιουργήθη καὶ ὅπου ἐγράφη καὶ ὅπου ζῆται.

Ἤλθομεν, διὰ νὰ προσκυνήσωμεν τὸν Πάνσεπτον Θρόνον Σου καὶ Σὲ Αὐτόν, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὁ Ὁποῖος ὑπῆρξες διὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ λαόν σου καὶ ὑπάρχεις σήμερον διὰ τὴν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ὀρθοδοξίαν ὁ μέγας ἐμψυχωτὴς καὶ ἐμπνευστής της, ὁ Ὁποῖος δὲν ἔχεις μόνον ὡς ἐπισύστασίν Σου καθ' ἡμέραν τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν μέριμναν τῆς ἀποκαταλλαγῆς καὶ εἰρηνεύσεώς των, ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ βασιλεία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἤλθομεν ἐν τέλει, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει, νὰ προσευχηθῶμεν ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν οἱ πόδες Σου, ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ θὰ θεμελιωθῇ τὸ νέον Πατριαρχικὸν Μέγαρον, διὰ νὰ καταθέσωμεν οὐχὶ τὸν θεμέλιον λίθον — εἴμεθα ἀνάξιοι πρὸς τοῦτο — ἀλλὰ διὰ νὰ καταθέσωμεν μίαν ταπεινὴν βεβαίωσιν, ὅτι Κλῆρος καὶ Λαὸς τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μου, θὰ παραμείνωμεν ἐσαεὶ πιστοί, ἐσαεὶ τέκνα ἀφωσιωμένα Σοι καὶ τῇ Μητρὶ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ.

Καὶ νῦν, Δέσποτα Ἅγιε, ἔκτεινον τὴν χεῖρα Σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἀθροισθέντας εἰς τὰς

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πλοιάρχου τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» Ναυάρχου Κ. Κοντογιάννη καὶ τοῦ Ἀρχιλογιστοῦ κ. Τσαουσοπούλου, κατέρχεται τοῦ ὑπερωκεανείου, ἔνθα ηὐλόγησε τοὺς εὐλαβεῖς Προσκυνητὰς καὶ παρέδωσεν εἰς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβον τὸ Ἱερὸν Φῶς.

The Ecumenical Patriarch on the S.S. Queen Frederica, where he blessed the arriving Pilgrims and gave them the Holy Light.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος χοροστατῶν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν Προσκυνητῶν. Εἰς τὸ Παραθρόνιον, ὁ Σεβ. Γέρων Μητροπολίτης Δέρκων κ. κ. Ἰάκωβος.

Archbishop Iakovos in the Patriarchal Church of St. George.

αὐλὰς καὶ εἰς τὰ σκηνώματά Σου. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλίπει ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Στήριξον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀγάπῃ Σου, ἐν τῇ πίστει Σου, ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει, ἐν ᾧ ἔζησαν καὶ ἀπέθανον οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῇ ζήσωμεν καὶ περιπατήσωμεν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἀμήν».

(«Ἀπόστολος Ἀνδρέας», 4 Μαΐου 1960)

«Ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης».

(Τωβὶτ ιβ' 8)

Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων: 13-28 Ἰουνίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

— Ὁ λόγος τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΟΥ.

— Ὁ λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου.

— Ὁ λόγος τοῦ Σχολάρχου τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης, Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. κ. Μαξίμου Ρεπανέλλη.

— Αἱ φωτογραφίαι τῶν νέων Ὀφφικιάλων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

— Αἱ συνέχειαι τῶν Μελετῶν αἱ ὁποῖαι, λόγῳ τῆς ἐπικαίρου ὕλης, ἀνεβλήθησαν.

Λάβετε μέρος εἰς τὸ Προσκύνημα τῆς G.O.Y.A. μὲ τὸ Ὑπερωκεάνειον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

Ἐνισχύσατε τὸν παραθερισμὸν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν μας Σχολείων εἰς Ἑλλάδα.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας μετὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ.κ. Ἰακώβου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δέρκων κ. κ. Ἰακώβου, τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κ. Μπόνη (δ.), τοῦ Ἀρχ. Δικαιοφύλακος κ. Ἀποστόλου Δήμου (ἀρ.) καὶ λοιπῶν Προσκυνητῶν, ἀνερχόμενοι τὸν λόφον τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

His Holiness Athenagoras, Archbishop Iakovos and the Pilgrims, ascending the hill to the Seminary of Halki.

Ο ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΣ

Ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ προσφιλέστατα,

Μετὰ τὸ προσκύνημά μας εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ τῶν μεγάλων καλλινίκων ἀγώνων τῆς Ὀρθοδοξίας μας, ἐμπεπλουτισμένοι μὲ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἱκανοποίησαν ἓν ἐκ τῶν ἱερωτέρων αἰτημάτων τῆς ψυχῆς των, κατευθυνόμεθα ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Μεγάλου μας Πατριάρχου πρὸς τὴν Μητέρα Πατρίδα.

Ὅπως ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡ Μήτηρ Πατρὶς μᾶς ἀναμένει μὲ ἀνοικτὴν καὶ θερμὴν τὴν ἀγκάλην της. Ἂς φροντίσωμεν νὰ ζήσωμεν ὁλοκληρωμένας ὄχι κενὰς ἢ κοινὰς στιγμὰς καὶ ἐδῶ. Ἐδῶ εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Κόσμου. Ὁ πολιτισμὸς τοῦ Κόσμου. Ἡ ζωὴ ἀκόμη, θὰ ἔλεγον, τοῦ Κόσμου. Διότι ἡ ζωὴ ζῆται μὲ ἰδεώδη, καὶ ἰδεώδη κανεὶς ἄλλος τόπος, κανεὶς ἄλλος λαὸς δὲν συνέλαβε καὶ δὲν παρήγαγε.

Ἡ ἐλευθερία, ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια, ἡ δικαιοσύνη, ἡ βαθυτέρα ἔννοια τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου προορισμοῦ ἐδῶ γεννήθησαν, ἐδῶ ἤνθισαν, ἐδῶ ἔδωσαν τοὺς πρώτους των καρπούς, τοὺς καρποὺς τοὺς ὁποίους τόσον ἀφθόνως γευόμεθα εἰς τὴν θετήν μας, εἰς τὴν δευτέραν μας Πατρίδα, τὴν Ἀμερικήν.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἡ γενέτειρά μας ἁπλῶς. Εἶναι ἡ γενέτειρα, ἡ πνευματικὴ Μητέρα, ὅλων τῶν λαῶν τῆς Γῆς. Πρὸς αὐτὴν τὴν Ἑλλάδα, τὴν μεγάλην, τὴν Θείαν, τὴν μοναδικήν, πορευόμεθα καὶ μίαν ἔχω παράκλησιν καὶ σύστασιν: νὰ γεμίσωμεν κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς μας τὰς ψυχάς μας μὲ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ φῶς της· μὲ τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν λευκότητά της· μὲ τὸ πνεῦμα της καὶ μὲ τὴν ψυχήν της. Ὅλοι μας. Χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν.

Ὁ Θεὸς νὰ ὠμορφαίνῃ κάθε ἡμέραν σας εἰς τὴν Ἑλλάδα μας.

Μὲ πατρικὴν ἀγάπην καὶ στοργήν,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπός σας
† Ὁ Ἀμερικῆς ΙΑΚΩΒΟΣ

Αἱ Α.Α.Μ.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, κατὰ τὴν τελετὴν τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, τῇ 8ῃ Μαΐου, 1960. Παρὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Ἐξοχ. Ὑπουργὸς Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας κ. Κ. Βογιατζῆς. Εἰς τὸ βάθος, πολλοὶ ἐκ τῶν Προσκυνητῶν τῶν μεταβάντων εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Ἑλλάδα.

The Pilgrims in Athens. Archbishop Iakovos with the King and Queen of Greece at Pan-Athenian Stadium.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Κου Κου ΙΑΚΩΒΟΥ

Ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι ἀδελφοί,
Εὐλαβέστατοι Συλλειτουργοί,
Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Αἶνον λατρείας ὑψώνομεν οἱ ἐξ Ἀμερικῆς ἐλθόντες Προσκυνηταὶ πρὸς τὸν ἐν Τριάδι προσκυνούμενον Θεόν, ὅτι κατηξίωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἀπείρῳ Του ἐλέει νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸ πρῶτον προσκύνημα πρὸς τὰ ἱερὰ σκηνώματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν. Ὠργάνωσε δὲ ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς τὸ πρῶτον τοῦτο προσκύνημα διὰ νὰ συσφίγξῃ τὸν δεσμόν, ὁ ὁποῖος συνδέει τὴν ψυχήν μας μὲ τὴν ψυχὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, καὶ μὲ τὴν πηγὴν τῶν φυλετικῶν μας ἐμπνεύσεων καὶ ἐγκαυχήσεων, τὴν Ἑλλάδα. Ἤλθομεν πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῶν πνευματικῶν καὶ ἱστορικῶν ἀναβαπτισμῶν καὶ καθάρσεων, διὰ νὰ αἰσθανθῶμεν τοὺς ἅρμούς μας ἰσχυροτέρους καὶ τὰ γόνατά μας συνεσφιγμένα, ὥστε νὰ βαδίσωμεν ἀπροσκόπτως καὶ μὲ σαφῆ προσανατολισμὸν καὶ κατεύθυνσιν, ὡς τε Ἐκκλησία καὶ ὡς μία τῶν φυλετικῶν ὁμάδων καὶ οἰκογενειῶν, ποὺ συνθέτουν τὴν Ἀμερικήν.

Καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, ὅτι εὕρομεν τοιαύτην θερμὴν ὑποδοχὴν καὶ ἠσθάνθημεν τόσον θερμὸν τὸν ἐναγκαλισμὸν καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Γενετείρας. Θὰ ἐπιστρέψωμεν πλέον ἢ ἐνισχυμένοι· πλέον ἢ ἐνθουσιασμένοι· πλέον ἢ εὐτυχεῖς. Τὸ Ἅγιον Ὄρος μᾶς ἔδειξε τὸ ὕψος πρὸς τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ ἀνέλθωμεν· τὸ Φανάριον μᾶς ἐφώτισε τὰς σκέψεις, τὰς ψυχὰς καὶ τὰς συνειδήσεις καὶ τοὺς ὁρίζοντας πρὸς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ αἴρωνται οἱ ὀφθαλμοί μας· καὶ ἡ Ἑλλὰς μᾶς ὡμίλησε εἰς τὰς καρδίας μας μὲ τὴν ἱστορίαν τῶν μεγαλουργημάτων της καὶ μὲ τὸν ἰδιαίτερον πολιτισμόν της, ποὺ

τὸν συνθέτουν ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τοῦ ἤθους.

Ἐπιστρέφομεν λοιπὸν ὄχι μὲ χεῖρας ἀνειμμένας, ἀλλ' ἑτοίμους νὰ θεμελιώσουν τὸ μέλλον μας ἐπὶ τοῦ ἀρραγοῦς ἐδάφους τῆς πατρώας πίστεως, ὄχι μὲ γόνατα παραλελυμένα, ἀλλ' ὡς ἔλαφοι ἕτοιμοι διὰ νέας ἐξορμήσεις πρὸς πνευματικωτέρας ἢ ὅσον ἐπετελέσαμεν μέχρι τοῦδε ἐπιτεύξεις. Εὔχεσθέ μας ὅμως τὴν ἐξ Ὕψους δύναμιν, ὥστε νὰ μὴ ἀποκάμωμεν εἰς τὸν ἀνάντη δρόμον· νὰ μὴ γογγύσωμεν ποτὲ ἐναντίον οὐδενός. Διότι ἡμεῖς ἔχομεν ἄνθρωπον: τὸν Μέγαν ἡμῶν πράγματι πνευματικὸν Ἀρχηγὸν καὶ Ἡγέτην, τὸν Οἰκουμενικὸν ἡμῶν Πατριάρχην κ.κ. Ἀθηναγόραν. Καὶ ἐπὶ πλέον ἔχομεν ὄχι ἄνθρωπον, ἀλλὰ λαὸν ὁλόκληρον: τὸν λαόν μας, ὑμᾶς πάντας, ὁ ὁποῖος δὲν περιμένει νὰ ὁδηγῆται εἰς ἰαματικὰς κολυμβήθρας, ἀλλὰ ἔχει Θεόθεν τὴν δύναμιν νὰ ὁδηγῇ καὶ νὰ ποδηγετῇ τοὺς λαοὺς πρὸς τὰς ἀναγεννητικὰς καὶ ἀνακαινιστικὰς διὰ τὸν ἄνθρωπον κολυμβήθρας τοῦ πνευματικοῦ φωτὸς καὶ τοῦ φωτεινοῦ ἤθους.

Εὐγνώμονες λοιπὸν ἀπερχόμεθα, ἀλλὰ καὶ βαθύταται ἱκανοποιημένοι, δοξολογοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν ὅσα ἠκούσαμεν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς καὶ εἴδομεν. Οὐδενὸς προσδεόμεθα εἰμὴ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν προσευχῶν σας. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ καὶ ἔρρωσθε. Καὶ ἡμεῖς θὰ βαδίζωμεν τὸν δρόμον μας καὶ θὰ πορευώμεθα καὶ θὰ περιπατῶμεν ὅσον ἀκριβέστερον δυνάμεθα πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς τὰς ἐντολὰς καὶ τὰς ἱερὰς παρακαταθήκας τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀντλοῦντες τὴν δύναμιν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ὑμᾶς, τοὺς κατὰ Θεὸν βιοῦντας καὶ περιπατοῦντας.

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Ο ΕΠΙΣΤΡΕΦΩΝ ΙΕΡΑΡΧΗΣ

Ἐπιστρέφων εἰς Νέαν Ὑόρκην σήμερον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς Σεβ. Ἰάκωβος ὁλοκληρώνει τὴν ἐκπλήρωσιν μιᾶς ἀποστολῆς ἀποτελούσης σταθμὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ὁμογενείας καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅσον καὶ μεταξὺ τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Διοργανώσας τὸ Προσκύνημα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ἡγηθεὶς αὐτοῦ, περιβαλλόμενος ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ὁμογενείας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας μας, ὁ Σεβ. Ἰάκωβος ἔδωκε μίαν τῶν ἐπιβλητικωτέρων καὶ συγκινητικωτέρων ἐκφράσεων τῆς στοργῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ Πατριάρχην Παναγιώτατον Ἀθηναγόραν Α'.

Οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἐγένετο τοιοῦτον προσκύνημα εἰς τὴν κοιτίδα τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀλλὰ τὴν λαμπρότητα δὲν προσέδωκε μόνον ἡ συμμετοχὴ τόσων ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ὁμογενείας μας. Τὴν ἐπηύξησεν αὐτὴ αὕτη ἡ φωτεινὴ προσωπικότης τοῦ Σεβ. Ἰακώβου, εἰς τὴν ὁποίαν διαλάμπει μία φλογερὰ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ μία ἀκλόνητος πίστις ἐπὶ τὰ πεπρωμένα αὐτῆς, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν διακαῆ πόθον ὅπως ἡ Ἐκκλησία Ἀμερικῆς ἀνέλθῃ εἰς τὰ ὑψηλότερα, εἰ δυνατόν, ἐπίπεδα ἰσχύος καὶ εὐποιΐας, σύμφωνα μὲ τὰς προσδοκίας τοῦ Πατριάρχου καὶ ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀπέβλεψαν πρὸς αὐτὴν ὡς μίαν νέαν Ἀκρόπολιν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος εἰς τὸ Δυτικὸν Ἡμισφαίριον.

Δι' ἡμᾶς καὶ δι' ὅλους ἐκείνους ὅμως ποὺ ἐμπνέονται ἀπὸ τοὺς ὁραματισμοὺς τοῦ Σεβ. Ἰακώβου, ὡς οὗτοι ἀντικατοπτρίζονται εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ προσκύνημα, ἡ εἰς τὸ Φανάριον ὁμαδικὴ ἀναβάπτισις εἶναι μία ἀρχὴ εἰς τὴν καθιέρωσιν οὐχὶ πλέον ἑνὸς ἁπλοῦ προσκυνήματος, ἀλλ' ἑνὸς θεσμοῦ ἐτησίας καθολικῆς ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων ἀφοσιώσεως, στοργῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἔτι δὲ καὶ πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν γενέτειράν μας, καὶ πέραν τούτων πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἑνότητός μας.

Τὸ Προσκύνημα—Ἐκδρομὴ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔχει καὶ μίαν ἄλλην ὑφήν, ἥτις τὸ καθιστᾷ μίαν ἐντελῶς διαφορετικὴν ἐκδήλωσίν μας, μὲ ἄλλην ἐπισημότητα, ἄλλον χαρακτῆρα, ἄλλον σκοπόν. Ἅπαξ καὶ προσέλαβε τὴν μορφὴν ἑνὸς θεσμοῦ πλέον, ἐπιβάλλεται νὰ μελετηθῇ, νὰ ὀργανωθῇ ἀνάλογα μὲ τὴν καθολικότητα τῆς σημασίας του καὶ νὰ πλαισιωθῇ ἀπὸ τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ πληρώματος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας. Αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν του τὸ μεγάλο μήνυμα ποὺ κομίζει σήμερον, ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὁ Προκαθήμενος τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας.

(«Ἐθνικὸς Κῆρυξ», 18 Μαΐου, 1960)

* * *

Η «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ἀφιέρωσεν ὡσαύτως εἰς τὸ Προσκύνημα ἐκτενεστάτας περιγραφὰς καὶ ἐνθουσιώδη ἄρθρα καὶ σχόλια.

* * *

Ο ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ἐσχολίασαν εὐμενέστατα καὶ διὰ μακρῶν τὸ ἐξ Ἀμερικῆς Προσκύνημα καὶ ἐτόνισαν τὴν μεγάλην σημασίαν του διὰ τὸν Ἑλληνορθόδοξον ἐν γένει κόσμον.

* * *

Η ΚΟΙΝΗ ΕΥΧΗ πάντων εἶναι ὅπως ὁ θεσμὸς τοῦ Προσκυνήματος ὄχι μόνον καθιερωθῇ, ἀλλὰ καὶ συνεχισθῇ μὲ συχνότερα καὶ πολυαριθμότερα ταξείδια.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ 1960

ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

«Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος ζωὴ καὶ εἰρήνη».

(Ρωμ. Η΄. 5-6)

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἡμῶν ὡς Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, χαιρετίζομεν τοὺς ἀδελφούς μας ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν-μελῶν κατὰ τὴν παροῦσαν ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Χαίρομεν διὰ τὴν δωρεὰν τῆς ἐν Χριστῷ αὐτῆς ἑνότητος, ἡ ὁποία ἐξέλαμψεν ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ὅταν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς «συνεπληρώθη».

Ἀναμιμνησκόμενοι τῆς πρώτης εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας συναθροίσεως, ἐνθαρρυνόμεθα ἀπὸ τὰ αἰσθητὰ σημεῖα τῆς ἀνανεωθείσης, εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν καιρῶν μας, ἑνότητος ταύτης. Ὡς μέλη τοῦ ἑνὸς σώματος καθ' ἅπασαν τὴν γῆν, ἐτάξαμεν ἑαυτοὺς ὅπως παραμείνωμεν ὁμοῦ, καὶ αὐξήσωμεν ὁμοῦ πρὸς τὴν καινότητα καὶ τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀντιμετωπίζομεν τὸ πνευματικὸν ἔργον τῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν μεγάλην σύναξιν τοῦ πρώτου Συνεδρίου τὸ ὁποῖον θὰ συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸ 1961. Καὶ ἐνῷ θρησκεῖαι καὶ φιλοσοφικὰ συστήματα, παλαιὰ καὶ νέα, ἐπανεμφανίζονται εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ εἰς ἄλλας ἠπείρους, ἡμεῖς στηριζόμεθα εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσεν ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεώς Του. Ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται οἱ πιστοί Του, θὰ λαμβάνουν τὴν δύναμιν διὰ νὰ νικοῦν τὸν κόσμον.

Ἐμμένοντες λοιπὸν εἰς τὴν ἔνδοξον ταύτην ἐπαγγελίαν, μετὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καλοῦμεν τοὺς ἁπανταχοῦ Χριστιανούς, ὅπως ἀντιληφθοῦν ὅ,τι ἐπετέλεσε δι' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα Ἐκείνου, ὁ Ὁποῖος τὰ πάντα κοινὰ ποιεῖ.

Ὅταν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔρχεται ἐν μέσῳ ἡμῶν, γινόμεθα καινὴ κτίσις. Ἡ μέριμνα περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ οἱ φόβοι μας ἐξαφανίζονται. Ἡ πρόχειρος ἱκανοποίησίς μας διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἥττονος ἢ τῆς πραγματικῆς ἑνότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀντικαθίσταται ἀπὸ μίαν βαθυτέραν καὶ πληρεστέραν ἐκτίμησιν τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ. Οὕτω, καλούμεθα ὅλοι ὁμοφώνως νὰ γίνωμεν συνεργοὶ εἰς τὸ δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Θεοῦ. Ἀναζητῶμεν ἀλλήλους κατὰ τρόπον καινόν, διότι ὁ Θεὸς μᾶς ἀνεῦρε κατὰ τρόπον καινόν. Καθ' ὅτι ὅλοι, ὅσοι ἄγονται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα, εἶναι τέκνα τοῦ Θεοῦ.

Ὄντες τέκνα καὶ συνεργοὶ Θεοῦ, γινόμεθα ἀδελφοὶ ἀληθινοί, φέροντες τὰ βάρη ἀλλήλων. Ἡ Ἐκκλησία, κατέχουσα τὴν ἐπαγγελίαν τῆς νίκης, καλεῖται, ἐν ἑνὶ πνεύματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, νὰ προσεγγίσῃ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν ἀγωνιζομένων διὰ μίαν ζωὴν ἀπηλλαγμένην φόβου, πείνης, ἀδικίας, στερήσεων, διωγμῶν καὶ πολιτικῶν ἢ πνευματικῶν καταπιέσεων.

Ἐν ὄψει τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς, ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἐργαζόμεθα διὰ μίαν μεγαλυτέραν ἑνότητα καὶ ἰσχὺν τῆς Ἐκκλησίας, ταπεινῶς διακηρύττομεν τὴν ἐφετεινὴν **Πεντηκοστὴν ὡς μίαν ἡμέραν παγκοσμίου προσευχῆς,** οὕτως ὥστε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νὰ φθάσῃ «τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς». (Ἐφεσ. 2:17).

Μὲ ἀνανεωμένην πίστιν, μὲ ἀγάπην καὶ εὐσπλαγχνίαν, καλοῦμεν ἅπασας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς νὰ ἀναθεωρήσουν τὸ χρέος αὐτῶν ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ δοθέντος ἡμῖν, καὶ νὰ ἐπαναφιερώσουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Χριστοῦ.

«Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν». (Α΄. Κορ. 1:12).

ΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Dr. John Baillie (Edinburgh)
Ἐπισκ. Sante Uuberto Barbieri (Buenos Aires)
Ἐπισκ. Otto Dibelius (Berlin)
Ἀρχιεπισκ. Ἰάκωβος (New York)
Μητροπολ. Juhanon Mar Thoma (Tiruvella)
Ἐπισκ. Henry Knox Sherrill (Boxford, Mass.)

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε, δόξα Σοι.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΤΡΙΠΟΔΑΚΗ

ΜΕ ΛΟΓΙΑ γεμάτα δύναμιν καὶ ζωήν, ἡ ἐμπνευσμένη ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ ἁγιογραφικαὶ περικοπαὶ ἀφ' ἑτέρου, μᾶς περιγράφουν τὸ μεγαλεῖον τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν ὁποίαν μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς τούτου συνεορτάζουν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τὰ πλήθη σὲ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς.

Συνεορτάζοντες καὶ ἡμεῖς, μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὴν ζωήν μας, τὴν μεγάλην ταύτην καὶ θεμελιώδη καὶ γενέθλιον ἡμέραν τῆς Ἐκκλησίας μας, εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην Συμπολιτείαν, ἐλᾶτε ν' ἀκούσωμεν δι' ὀλίγων ποίαν σημασίαν ἔχει καὶ ποίας ὠφελείας προσφέρει εἰς κάθε Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν ψυχὴν ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς.

Πεντηκοστὴ εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς ἀγαπημένους μαθητάς Του, ἐπεφοίτησεν εἰς αὐτοὺς πενῆντα ἡμέρας μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, εἰς τὸ σπίτι ἐκεῖνο τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ τοὺς μετέδωσε φωτισμόν, ἁγιασμόν, σοφίαν καὶ δύναμιν, πρῶτον διὰ νὰ συνεχίσουν τὸ σωτήριον ἔργον τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἵδρυσε τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν δεύτερον, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐθεμελίωσε μὲ τὴν θυσίαν τοῦ Αἵματός Του ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σημασία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Πεντηκοστῆς: ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς συνεργάτας τοῦ Κυρίου, ἡ Ἵδρυσις τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ πλουτισμὸς τῶν Χριστιανῶν μὲ ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ποία ὅμως εἶναι τὰ χαρίσματα ταῦτα, ὥστε μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας νὰ τὰ ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ τὰ κερδίσωμεν πρὸς φωτισμὸν καὶ σωτηρίαν μας; θὰ ἐρωτήσουν αἱ εὐλαβεῖς ψυχαὶ καὶ αἱ πισταὶ καρδίαι.

Πρώτη καὶ θεμελιώδης καὶ ἀνεκτίμητος δωρεὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶναι ἡ ἀναγέννησις, ἡ ἀναδημιουργία, ὅπως λέγομεν ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον, τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ἡ ἀνάστασίς του ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἡ εἴσοδός του εἰς τὸ βασίλειον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀλήθεια, ἕνα γεγονός, μιὰ κατάστασις· αὐτὸ εἶναι μιὰ πραγματικότης τὴν ὁποίαν παρακολουθοῦμεν καὶ θαυμάζομεν, εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καθὼς καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Μάλιστα, οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου, προτοῦ νὰ φωτισθοῦν ἀπὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ὅπως τὸ μαρτυροῦν τὰ γεγονότα, ἦσαν ἄνθρωποι ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατοι, εἶχον ἐλαττώματα, εἶχον κακίας καὶ πάθη ὡς ἄνθρωποι. Ναί, τὸ γνωρίζομεν ἀπὸ τὰς ἰδίας τὰς Εὐαγγελικὰς μαρτυρίας των· εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς ἠρνήθησαν τὸν Διδάσκαλόν των οἱ μέν, Τὸν ἐγκατέλειψαν οἱ δέ, ἐνῷ ἕτεροι ἐζήτουν ἀξιώματα καὶ ἐπεδίωκον πρωτοκαθεδρίας, ὅλοι δὲ μετὰ τὰ γεγονότα τῶν παθημάτων καὶ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Διδασκάλου των, ἦσαν δειλοὶ καὶ κατατρομαγμένοι.

Οἱ ἴδιοι δὲ μαθηταὶ — ἰδοὺ τὸ θαῦμα τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος — μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, καθ' ἣν τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον . . . ἐν πυρίναις γλώσσαις ἐπεφοίτησεν αὐτοῖς . . . παρουσιάζονται ἀναγεγεννημένοι, φωτισμένοι, θαρραλέοι, πανίσχυροι διὰ τὸν ἀγῶνα, πανέτοιμοι εἰς τὸ ἀγαθόν, πάνσοφοι διδάσκαλοι τοῦ Εὐαγγελίου, ἰσάξιοι τοῦ Ἰησοῦ διὰ τῶν λόγων, τῶν ἔργων, τῆς ἁγιότητος, τῆς ἀρετῆς, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας.

Τί συνέβη; Τί ἔλαβε χώραν; Ποία μυστικὴ δύναμις ἐδημιούργησε τὴν νέαν αὐτὴν κατάστασιν; Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ μυστικὴ καὶ ἀόρατος, κατέκαυσε τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας των, ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὰς κακίας καὶ τὰ πάθη καὶ τοὺς ἀνέδειξεν ἀφ' ἑτέρου δοχεῖα ἐκλεκτὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡγιασμένα, ναοὺς ζωντανούς, ἁγίους, ἀξίους νὰ κατοικῇ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μέσα των.

"Αν ἔλθωμεν ἀκόμη εἰς τὴν ζωὴν πολλῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πολὺ περισσότερον θὰ εὕρωμεν τὰς δύο αὐτὰς καταστάσεις: ζωὴν μεγάλων ἁμαρτωλῶν πρὶν ἀναγεννηθοῦν πνευματικῶς, ζωὴν δὲ ἁγίων, ζωὴν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ προσωπικοτήτων μετὰ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν ἀπὸ τὴν ἰδίαν μυστικὴν καὶ ἀόρατον χάριν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ.

Δευτέρα τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου δωρεὰ μετὰ τὴν ἀναγέννησιν, εἶναι ἡ ἀνέκφραστος ψυχικὴ τοῦ πιστοῦ ἱκανοποίησις, τὸ σθύσιμον τῆς πνευματικῆς δίψας, ὅπως θὰ ἐλέγαμεν μὲ λόγια ἁπλούστερα. "Ας ἔλθωμεν εἰς τὰ πράγματα διὰ νὰ γνωρίσωμεν καὶ τοῦτο τὸ γεγονὸς ἁπλᾶ καὶ συγκεκριμένα. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πλασμένη νὰ διψᾷ καὶ ν' ἀναζητῇ ἐπιμόνως καὶ διαρκῶς τὴν ἀλήθειαν, τὴν γνῶσιν, τὴν χαράν, τὴν εἰρήνην, τὴν εὐτυχίαν, τὴν ἁγιότητα, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀθανασίαν.

Μάλιστα, φίλοι μου, μέσα εἰς ἕνα κόσμον ἁμαρτίας, κακίας καὶ πονηρίας ποὺ ζῶμεν, εἰς μίαν συνοδοιπορίαν ψεύδους, ἀθλιότητος, ματαιότητος, φθορᾶς ποὺ πορευόμεθα, εἰς μίαν περίοδον πλήρους συγχύσεως καὶ ἀκαταστασίας τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ συνόλου

ποὺ ἐφθάσαμεν, μεταξὺ κατεφθαρμένων ψυχῶν, καρδιῶν καὶ συνειδήσεων ποὺ συνεχῶς εὑρισκόμεθα, μὲ δύναμιν ἰσχυρὰν καὶ μὲ δίψαν ἀκατάπαυστον τὸ πλήρωμα τῶν ἀγαθῶν πόθων τῆς ψυχῆς μας ἀναζητοῦμεν.

Ποῖος εἶναι τώρα ἱκανὸς καὶ ἄξιος νὰ σβύσῃ τὴν πολύμορφον αὐτὴν δίψαν μας; Ὁ κόσμος μὲ τὰ μηχανικά μέσα του, ἢ μὲ τὰς πυρηνικὰς κατακτήσεις του; Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ σοφία, ἢ αἱ θεωρίαι καὶ τὰ συστήματα; Τὸ χρῆμα καὶ αἱ ἡδοναί, ἢ ἡ ἀφθονία τῶν ὑλικῶν μέσων καὶ στηριγμάτων τῆς ζωῆς; Οἱ μεγάλοι καὶ οἱ ἰσχυροί, ἢ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ κυβερνῆται μὲ τὰ συμβούλια, τὰ διαβούλια, τὰς συσκέψεις καὶ τὰς συνδιασκέψεις των; Ὄχι! Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχει τὴν δύναμιν, τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα νὰ μᾶς δροσίσῃ πνευματικῶς, νὰ μᾶς χορτάσῃ ψυχικῶς, παρὰ μόνον ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ποὺ δίδει τὸ ζωντανὸν ὕδωρ, ὁ Ἰησοῦς, μᾶς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἐκεῖνος ποὺ διψᾷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνει εἴκοσι τώρα αἰῶνας, ἂς ἔλθῃ σὲ μένα νὰ πίνῃ τὸ ζωντανὸ καὶ ἀθάνατο νερό, νὰ ἐκπληρώνῃ δηλονότι τοὺς ἁγίους καὶ ἱεροὺς πόθους τῆς ψυχῆς του . . . καὶ ὅποιος πίνει ἀπὸ τὸ νερὸ αὐτὸ δὲν θὰ διψάσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. . . .

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν πηγὴν τοῦ ζῶντος ὕδατος ἔπιον οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ψυχαὶ καὶ αἱ καρδίαι των, καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκλειστικὸν ὕδωρ τῆς ζωῆς, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προσφέρει ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ πρὸς ἡμᾶς σήμερον.

Καὶ τώρα ἰδοὺ ἡ ἰδιαιτέρα σημασία, ἡ ἀνεκτίμητος σπουδαιότης τῆς Πεντηκοστῆς δι' ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἀγῶνα πνευματικὸν ἐνώπιόν μας. Εἴμεθα ἄνθρωποι ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατοι, τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας προβάλλει παντοῦ, αἱ μωρίαι τοῦ κόσμου τόσον πολὺ ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ γύρω μας κατὰ κανόνα ἀμέτρητες ἀθλιότητες καὶ κακίες πολλὲς εὑρίσκομεν. Ἔχομεν, ὅθεν, ἀνάγκην, ὅπως καὶ οἱ Ἅγιοι, ὅπλων πνευματικῶν διὰ τὸν ἀγῶνα, διὰ τὸν θρίαμβον καὶ τὴν νίκην τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεώς μας εἰς τὴν χώραν αὐτήν, διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν ζωὴν εἰς τὰς ἡμέρας μας. Χρειαζόμεθα, ἀδελφοί μου, οὐράνιον φωτισμόν, θείαν σοφίαν, ἀκατάβλητον θάρρος, ἀνίκητον δύναμιν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν νέκρωσιν τῆς ἁμαρτίας ἐσωτερικῶς, τὴν ὑπερνίκησίν της ἐξωτερικῶς, διὰ νὰ ἀναγεννήσωμεν τὴν καρδίαν μας, διὰ νὰ παρουσιάσωμεν, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι, ζωὴν ποὺ θὰ μεταβάλῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸ περιβάλλον μας, τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων, ὅπως ἐπέτυχαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι ποὺ μετέστρεψαν τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν εἰς τὴν ἐποχήν των καὶ ἐθριάμβευσεν ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία καὶ ἐπλουτίσθη τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ μὲ τοὺς Ἁγίους καὶ ἐκλεκτούς, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. . . .

Ἡμεῖς σήμερον, ἄνθρωποι σαρκικοί, πῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν, πῶς θὰ ἀσφαλίσωμεν τὸ πλήρωμα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν καρδιῶν μας; Ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι! Ἁπλούστερον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἡ ὁποία ὡς φῶς πνευματικὸν θὰ φωτίζῃ τὸν νοῦν μας καὶ θὰ θερμαίνῃ τὴν καρδίαν μας. Μὲ τὴν θερμὴν προσευχήν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζητήσωμεν καὶ θὰ δεχθῶμεν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Μὲ τὴν μελέτην τῆς Γραφῆς, διὰ τῆς ὁποίας γνωρίζομεν ὅσα κατέγραψε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου πρὸς φωτισμόν, καθοδήγησιν καὶ σωτηρίαν μας, διὰ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τῶν μυστηρίων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας, διὰ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ γίνεται ἅγιος. Διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος πλουσίως ἀπολαμβάνει τὴν ἀπὸ Θεοῦ χαρὰν καὶ εἰρήνην, διὰ τῶν ὁποίων λαμβάνει γνῶσιν καὶ πεῖραν, προδοκιμάζει τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν μακαριότητα τοῦ οὐρανοῦ. Μὲ τὴν ἐγκάρδιον ὑπακοήν, μὲ τὴν ὁλόψυχον πειθαρχίαν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, εἰς τὰς ἁγίας ἐντολάς Του, τὰς ὁποίας ἀνέπτυξε διὰ τοῦ Εὐαγγελίου Του, καὶ ἐπεσφράγισε μὲ τὴν θυσίαν τοῦ σταυροῦ Του, διὰ τῶν ὁποίων (ὑπακοῆς καὶ πειθαρχίας) ἐξασφαλίζει ὁ ἄνθρωπος τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, γίνεται ζωντανὸς τοῦ Κυρίου ναός, ἀναδεικνύεται κληρονόμος Θεοῦ, συγκληρονόμος Χριστοῦ, συμπολίτης τῶν Ἁγίων, εἰς τὴν ἄφθαρτον δόξαν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἰδοὺ ἡ σπουδαιοτάτη τῆς Πεντηκοστῆς σημασία δι' ὅλους ἡμᾶς. Τί λέγεις τώρα, ἀδελφέ μου, θὰ ζητήσῃς καὶ θὰ κερδίσῃς τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησίν σου, τὸν φωτισμόν, τὴν σοφίαν, τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ διὰ μέσου τῆς θείας χάριτος, τὸ πλήρωμα τῶν πόθων τῆς ψυχῆς σου, τὸν ἁγιασμὸν καὶ τὴν σωτηρίαν σου, ἢ θ' ἀμελήσῃς, θὰ μείνῃς ἀδιάφορος καὶ νεκρός; Εἴθε ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ σὲ φωτίζουν καὶ νὰ σὲ καθοδηγοῦν πάντοτε πρὸς τὸ καλόν, χάριν τῆς ἰδικῆς σου εὐτυχίας ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ καὶ τῆς σωτηρίας σου εἰς τὴν μέλλουσαν καὶ αἰώνιον ζωήν.

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗ

Εἰς τὴν 15ην ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ἐν BUFFALO, N. Y., πρέπει ν' ἀντιπροσωπευθοῦν ὅλαι αἱ Κοινότητες τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας.

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

100 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων μας θὰ παραθερίσουν εἰς Ἑλλάδα. Ἐνισχύσατε τὸ SCHOLARSHIP FUND.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΦΩΣ ΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ πολυτιμότερον δῶρον τοῦ Πατριάρχου μας πρὸς τὸν Ἑλληνορθόδοξον κόσμον Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸ Ἱερὸν Φῶς ποὺ ἐνεπιστεύθη εἰς τὰ χέρια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς εὐλαβεῖς Προσκυνητὰς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ὅπως ἐτόνισεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας, τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Φῶς συμβολίζει τὸ Φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας, ποὺ εἶναι τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Συμβολίζει τὸ φῶς τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος. Συμβολίζει τὸν ἀκατάλυτον φωτεινὸν σύνδεσμόν μας μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Καὶ τὴν ἀπόφασίν μας νὰ συνεχίσωμεν καὶ νὰ μεταδώσωμεν ἄρρηκτον τὸν φωτεινὸν καὶ ζωογόνον αὐτὸν σύνδεσμον. Ἀκόμη καὶ τὸ πεπαλαιωμένον φανάριον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκομίσθη τὸ Ἱερὸν Φῶς, συμβολίζει τὸ ἀρχαῖον καὶ αἰωνόβιον Φανάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον ἐστάθη φάρος φωτεινὸς εἰς τὰς δυσκολωτέρας ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους μας. Καὶ ἵσταται ἀκόμη ἀκτινοβολοῦν τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας ὄχι τώρα πρὸς Βορρᾶν, πρὸς τὰς χώρας ποὺ ἐφώτισε καὶ ἐξεχριστιάνισεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Δύσιν, ἡ ὁποία κυμαινομένη μεταξὺ Καθολικισμοῦ καὶ Προτεσταντισμοῦ, διαισθάνεται ὡς μόνον σημεῖον ἑνωτικῆς βάσεως τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ὡς μόνον φωτεινὸν σταθμόν, τὸ Φανάριον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Πηγὴ καὶ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀλλὰ καὶ σταθμὸς αἰώνιος καὶ ἀκατάλυτος, ὁσάκις Ἐκκλησίαι τινὲς αἰσθάνονται βαθύτερον τὴν ἀπόστασιν ποὺ τὰς χωρίζει ἀπὸ ἀλλήλας, καὶ ἀπὸ τὸν Χριστόν. Σήμερον πρὸ παντὸς ἡ ἀπόστασις αὐτὴ εἶναι περισσότερον παρά ποτε αἰσθητή. Σήμερον ὁπότε ὅλοι ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσίν των καὶ τείνουν πρὸς ἀλλήλους τὴν δεξιάν. Δεξιὰν φιλίας καὶ συνεργασίας. Καὶ τὴν τείνουν ἐντονώτερον ὅσον μεγαλείτερος εἶναι ὁ κίνδυνος. Ὑφίσταται δὲ καὶ διὰ τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὁ μέγας κίνδυνος, πρὸ παντὸς σήμερον. Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον εἴθε νὰ φωτίζῃ τοὺς Ἡγέτας τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἀδελφικὴν ἑνότητα καὶ συνεργασίαν, τὴν ὁποίαν τόσον καθαρὰ διετύπωσεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς ἀπαραίτητον βάσιν τῆς προσπαθείας πρὸς ἕνωσιν.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τόσον τῶν Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου (29 Ἰουνίου), ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν Δώδεκα (30 Ἰουνίου) ἂς μᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ σκεφθῶμεν βαθύτερον διὰ τὴν Ἀποστολικότητα. Ἀποστολικότης δὲν εἶναι μόνον ἡ παρὰ Χριστοῦ κλῆσις τῶν Δώδεκα καὶ ἡ ἀποστολή των νὰ μεταλαμπαδεύσουν τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἀποστολικότης δὲν εἶναι μόνον τὸ οὐσιῶδες γνώρισμα κάθε Χριστιανικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία μόνον ὅταν ἔχῃ τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν δύναται νὰ καλῆται Ἐκκλησία. Ἀποστολικότης εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυρία ἀποστολὴ τοῦ Κληρικοῦ, ἀλλὰ καὶ κάθε Χριστιανοῦ ζηλωτοῦ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας του. Ἀπόστολοι καὶ Ἱεραπόστολοι Χριστοῦ πρέπει νὰ γίνωμεν ὅλοι μας εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν Χώραν, ἡ ὁποία τόσον πολὺ διψᾷ τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ἡ Ἑβδομὰς ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 3ης Ἰουλίου ἔχει ἀφιερωθῇ εἰς τὸν Μέγαν τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολον Παῦλον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡ ὁποία δι' εἰδικῆς Ἐγκυκλίου ἔδωσε πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον αὐτῆς ὁδηγίας περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ. Ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν ἐνέχει δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνορθοδόξους ὁ βίος, ἡ διδασκαλία καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὅστις, κατὰ Θείαν βουλήν, ἐδιδάχθη τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὅταν ἀκόμη ἦτο διώκτης τῶν Χριστιανῶν, ἔγραψεν εἰς αὐτὴν καὶ ἵδρυσε τόσας Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι. Ἡ καλλιτέρα τιμὴ ποὺ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποτίσωμεν πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ γίγαντος τούτου τῆς Πίστεως, τοῦ Θεοπνεύστου Παύλου, εἶναι ἡ ἀπόφασίς μας νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον του, διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι καὶ γράφοντες καὶ κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Θεόθεν ὁρισθεῖσαν πρὸς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου γλῶσσαν, τὴν Ἑλληνικήν.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ

Τὸν «Ἄγνωστον Θεὸν» φανερώνει εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Τὸν «Ἄγνωστον Στρατιώτην» τιμᾷ κάθε Χώρα. Τὸν μέγαν ἄγνωστον προβάλλει ἡ Φυσικὴ καὶ πᾶσα ἐπιστήμη, ὅταν φθάσῃ εἰς τὰ περιωρισμένα ὅρια τοῦ ἐπιστητοῦ. Τὸν ἄγνωστον «σαὐτὸν» τοῦ Σωκράτους καὶ «αὐτὸν τὸν ἄγνωστον, τὸν ἄνθρωπον» τοῦ Carell ἀντικρύζομεν καθημερινῶς. Τὸ πεπερασμένον τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ καὶ τὸ ἄπειρον τῆς

Ο ΠΑΥΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΧΑΛΟΦΤΗ
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

"ΚΑΡΔΙΑ πυρίνη, τὸ πῦρ σφοδροῦ συναισθήματος καὶ φαντασίας, ὅπερ συνεχώνευεν εἰς ἓν τὰς μυστικάς του ἐνοράσεις καὶ τὰς λογικάς του συλλήψεις, ἡ λεπτή του εὐαισθησία, ἡ ἀποφασιστική του θέλησις, ἡ ἀνδρική του εἰλικρίνεια καὶ τὸ θάρρος, ἡ μητρική του τρυφερότης, ἡ ζωηρότης του, ἡ εὐστροφία του καὶ ἡ εὐθυμολογία του, ὁ πλούσιος ἀνθρωπισμός του καὶ ἡ ὀξεῖα ἠθικὴ παρατηρικότης του, ἡ δεξιότης καὶ ἑτοιμότης του, τὸ ὀργανωτικόν του πνεῦμα καὶ ἡ ἔμφυτος δύναμις τοῦ ἄρχειν, καὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δημιουργικόν, καίτοι οὐχὶ εὔκολον, χάρισμα τοῦ ἐκφράζεσθαι . . . ὅλαι αὐταὶ αἱ ἰδιότητες καὶ δυνάμεις συνέτρεξαν εἰς τὸ νὰ ἀναδείξωσι τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς χριστιανικῆς θεολογίας». Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ Παῦλος κατὰ τὴν εὔστοχον περιγραφὴν ἑνὸς ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων μελετητῶν τῆς ζωῆς του καὶ τοῦ ἔργου του, τοῦ Findlay.

Αἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἰδίων του ἐπιστολῶν εἶναι αἱ πρῶται καὶ αὐθεντικώτεραι πηγαί, ἐκ τῶν ὁποίων λαμπρὰ ἀναδύεται ἡ μεγαλειώδης μορφή του, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὁ κόσμος. Διότι καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ ἔργου του καὶ τὸ βάθος του παραμένουν μοναδικὰ εἰς τὴν παγκόσμιον σκηνὴν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀκόμη μέχρι τῆς σήμερον δὲν ἔχει λεχθῇ ἡ τελευταία λέξις δι' αὐτόν. Μελετᾶται συνεχῶς καὶ ἀναλύεται βαθύτερον, χωρὶς νὰ ἐξαντλῆται ἡ σπουδὴ τῆς δυναμικῆς του μορφῆς. Καὶ θὰ ἦτο, ἴσως, χρήσιμον νὰ ἀναζητηθῇ ἡ αἰτία ποὺ κατέστησε τὸν Παῦλον μοναδικὴν παγκόσμιον φυσιογνωμίαν.

Ἐν πρώτοις, εἶναι δύσκολον νὰ μὴ σταθῶμεν εἰς τὸν πλούσιον θρησκευτικόν του συναισθηματισμόν, ποὺ ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρίαν τῆς μεγαλειώδους πορείας του. «Πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν πατρώου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων Θεοῦ» (Πράξ. κβ'. 3), τὸν ὁποῖον «ἐλάτρευεν ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει» (Β'. Τιμ. α'. 3), «προκόπτων ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει του, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν του παραδόσεων» (Γαλ. α'. 14). Ἡ θρησκευτική του αὐτὴ πίστις δὲν ἦτο ἀφῃρημένη ἐξάρτησις ἀπὸ τὸν Θεὸν τῶν πατέρων του, ἀλλὰ καὶ κίνητρον πρὸς ἀκριβῆ τήρησιν τῶν νομικῶν διατάξεων μὲ τὴν γνωστὴν ἐκείνην φαρισαϊκὴν ἀκρίβειαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδίσταζε νὰ προβάλῃ, ὅταν, ἀπολογούμενος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Ἀγρίππα, ἔλεγε: «Τὴν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύ-

---

Θείας Σοφίας μαρτυροῦν ὅλοι αὐτοὶ οἱ «ἄγνωστοι». Ἔχει καὶ ἡ Χριστιανικὴ κοινωνία τοὺς «ἀγνώστους» της, «ὧν τὰ ὀνόματα Κύριος οἶδε», κατὰ τὴν κατανυκτικὴν εὐχὴν ποὺ ἀναγινώσκεται ἐνώπιον τῶν τάφων τῶν «ἀγνώστων» κεκοιμημένων εἰς τὰ νεκροταφεῖα. Ἀλλ' ἔχει καὶ ἡ Ἐκκλησία τοὺς «ἀγνώστους», ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἀντὶ μνημείου ἔχει ἀφιερώσει μίαν Κυριακήν, μὲ ἐξόχως κατανυκτικὸν ὑμνολόγιον. Εἶναι οἱ τὴν 12ην Ἰουνίου τιμηθέντες Ἅγιοι Πάντες. Στρατιὰ ἑκατομμυρίων ὁσίων, ἁγίων καὶ μαρτύρων τῆς Πίστεως, «ὧν ὁ Κύριος τὰ ὀνόματα οἶδεν». Εἶναι «οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες». Ἂς μᾶς ἀξιώσῃ ὁ Κύριος νὰ μιμηθῶμεν τὰς ἀρετάς των.

ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΡΟΔΟΥ

Ὅσον πλησιάζει ὁ χρόνος συγκλήσεως τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως ἐν Ρόδῳ, ἤτοι τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τόσον ἐντονώτεραι καθίστανται αἱ προετοιμασίαι καὶ ζωηρότερον τὸ ἐνδιαφέρον. Διὰ τὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἐπιδεικνύουν καὶ οἱ Προτεστάνται καὶ αἱ Μεταχαλκηδόνιοι Ἐκκλησίαι (Ἀρμενική, Κοπτική, Θωμᾶ, κ.ἄ.), ἀλλὰ καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολική. Τὸ βατικανὸν φρονεῖ ὅτι ἐκ τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν «Οἰκουμενικὴν» Σύνοδον τῆς Ρώμης καὶ ἡ ἑνότης ἀπόψεων τῶν ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον πρέπει νὰ εἶναι πρῶτον εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐπιδιώξεων.

MEMORIAL DAY — ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ

Εἶναι τόσον πλησίον ἀλλήλων, ὄχι μόνον ἡ ἡμερομηνία τῆς Memorial Day (30 Μαΐου) καὶ τοῦ Ψυχοσαββάτου (4 Ἰουνίου), ἀλλὰ καὶ ἡ ὀνομασία των. Ἀμφότεραι εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τοὺς νεκρούς, εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν τιμὴν πρὸς αὐτούς. Ἡ συνείδησις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους, ποὺ γνωρίζει νὰ τιμᾷ καὶ νὰ εὐγνωμονῇ ἐκείνους ποὺ ἀφιέρωσαν τὴν ζωήν των ὑπὲρ αὐτοῦ, ἔχει προσεγγίσει τόσον πολὺ τὴν Ὀρθόδοξον ἄποψιν περὶ τοῦ Ψυχοσαββάτου καὶ τῶν Μνημοσύνων. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι μία ἡμέρα ποὺ κρούομεν τὴν θύραν τῆς αἰωνιότητος, ὅπως θεωροῦμεν τὸν τάφον, καὶ προσφέρομεν τὰ ἄνθη καὶ τὰ ἀρώματα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς προσφιλεῖς μας νεκρούς, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ συναντηθῶμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν.

μοις ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος» (Πράξ. κστ'. 4-5). Ὁ συνδυασμὸς βαθείας πίστεως καὶ εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου εἶναι ἀναμφισβητήτως ἡ βάσις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐθεμελιώθη καὶ ἀνεπτύχθη ἡ ψυχικὴ δύναμις τοῦ Παύλου, ἡ ὁποία τὸν ἀνέδειξε, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὸν Χριστιανισμόν, μορφὴν ἀληθῶς ἀσύγκριτον καὶ μοναδικήν.

Χωρίς, φυσικά, τὴν νέαν ἀποκάλυψιν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπερφυσικοῦ ὁράματος τῆς Δαμασκοῦ, ὁ Σαῦλος δὲν θὰ ἀνεδεικνύετο ὁ Παῦλος. Καὶ χωρὶς τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ παρέμενεν ὁ Ἰουδαῖος μὲ τὴν γνωστὴν εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν θρησκείαν στενότητα πνεύματος. Ὁ φωτισμὸς ὅμως αὐτὸς εὗρεν ἕτοιμον ὄργανον εἰς τὸν Παῦλον. Ὁ θεῖος μουσουργὸς ἔλαβεν εἰς χεῖρας του ἀρίστην κιθάραν μουσουργικήν, διὰ νὰ σκορπίσῃ τὴν θείαν μελῳδίαν τῆς χάριτός του εἰς τὸν κόσμον, τὸν πιστὸν καὶ ἐνάρετον Παῦλον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔμεινεν ὁποῖος ἦτο, ἀλλὰ προσέθεσε εἰς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρετήν του τὴν Χριστιανικὴν ἁγιότητα. Τὴν Ἑβραϊκὴν στενότητα τῆς νοοτροπίας διεδέχθη ἡ εὐρύτης ἐκείνη, ἡ ὁποία διεκήρυξεν «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ» (Γαλ. γ'. 28). Δὲν εἶναι οὔτε εὔκολος οὔτε μικρᾶς σημασίας ἡ τοιαύτη διακήρυξις τοῦ Παύλου. Καὶ ἐχρειάζετο πολὺς ἀνδρισμὸς νὰ καταλύσῃ ἐν μιᾷ στιγμῇ προλήψεις περὶ τῆς διαφορᾶς Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων, δούλων καὶ ἐλευθέρων, εἰς ἕνα κόσμον ποὺ ἐγαλουχήθη ἐπὶ αἰῶνας μὲ ἀντιθέτους ἀντιλήψεις. Δὲν ἦτο μικρᾶς ἐπίσης σημασίας καὶ δὲν ἐχρειάζετο ὀλιγώτερον θάρρος νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἤξίουν νὰ γίνῃ πρῶτον Ἰουδαῖος καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν περιτομὴν ὁ ἐξ ἐθνῶν Χριστιανός, πρὶν γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν.

Δὲν θὰ εἶχεν ὅμως τοιαύτην δύναμιν, ἂν πρῶτον δὲν ἀνεθεώρει ὅλας τὰς πεποιθήσεις του, διὰ νὰ χωρήσῃ ἔπειτα εἰς τὸ ἔργον του. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπεσύρθη εἰς τὴν Ἀραβίαν (Γαλ. α'. 17). Ἀσφαλῶς ὄχι ἄνευ λόγου. Ἐκεῖ ἀνακατεσκεύασε τὸν ἑαυτόν του. Ἀνεθεμελίωσε τὸν παλαιόν του ψυχικὸν κόσμον. Ἐσχημάτισε τὴν μορφὴν τῶν νέων του πεποιθήσεων καὶ τοῦ ἔργου ποὺ τὸν ἀνέμενε. Ἀνεμέτρησε τὰς εὐθύνας του ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς νέας ἀποκαλύψεως. Ὑπελόγισε τοὺς κινδύνους. Καὶ ἀφοῦ ὡλοκληρώθη ὁ ψυχικός του ἐξοπλισμὸς ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον τριετίαν, «περιέζωσε τὴν ὀσφύν του» καὶ ἐπεχείρησε μὲ ἀκατανίκητον ὁρμὴν καὶ δύναμιν τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ κόσμου ἀπὸ Ἀνατολῆς μέχρι Δύσεως. Ὑπέστη διωγμοὺς καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἀπιστεύτους κόπους. Καὶ δὲν εὑρέθη δύναμις νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν ἀποστολήν του. Διότι ἡ ψυχική του ἀντοχὴ καὶ ἡ δύναμις τῆς θελήσεώς του δὲν εἶχε ὅμοιον παράδειγμα, οὔτε ποτὲ παρουσίασεν ἔπειτα καὶ μέχρι σήμερον ὁ κόσμος. Ἐκτὸς τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους περιγράφει μὲ ζωηρὰν δραματικότητα εἰς τὴν Β'. πρὸς Κορινθίους ἐπιστολήν του (κεφ. ια'. 23-27), ἐβασανίζετο καὶ ἀπὸ ἀνίατον σωματικὸν νόσημα, τὸ ὁποῖον ἀπεκάλει ὁ ἴδιος «σκόλοπα τῇ σαρκί, ἄγγελον σατᾶν, ἵνα τὸν κολαφίζῃ» (Β'. Κορ. ιβ'. 10). Καὶ τοῦτο προήρχετο ἀπὸ τὴν βαθεῖαν μελέτην τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐστηρίζετο ἀπολύτως καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἤντλει τὴν ἀκατανίκητον ἐκείνην δύναμιν, ποὺ τὸν ἀνέδειξε τὸν πρῶτον μετὰ τὸν Ἕνα.

Καὶ τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ προσώπου τοῦ Παύλου εἶναι, ὅτι ἐντός του κατώκει ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡνωμένη μὲ τὴν ἰσχὺν μιᾶς ἐκλεκτῆς ψυχῆς καὶ ἡ θαυμασία αὐτὴ ἕνωσις συνετελέσθη, διότι προσέφερεν ὁ Παῦλος ὁλόκληρον τὸν ἑαυτόν του χωρὶς ἐπιφυλάξεις καὶ δισταγμοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ἐκείνου, ποὺ τοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Δαμασκοῦ καὶ ἀνεδείχθη τοιουτοτρόπως κάτοχος ἀσυνήθους πνευματικῆς δυνάμεως καὶ ψυχικοῦ μεγαλείου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Ἐργοστασίων Βογιατζῆ

Ἡ προσεχὴς Διεθνὴς Ἔκθεσις ἐν Σικάγῳ (20 Ἰουνίου) προσελκύει τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον.

Ὅσοι ἐκ τῶν Ὁμογενῶν τὴν ἐπισκεφθοῦν, ἂς μὴ παραλείψουν νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ τὸ θαυμάσιον Ἑλληνικὸν Περίπτερον, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν τοῦ γνωστοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργοστασίου

ΒΟΓΙΑΤΖΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοί μας συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ λήγει ἢ ἔληξεν ἤδη, νὰ ἀνανεώσουν αὐτήν: Δι' 1 ἔτος $4. Διὰ 2 ἔτη $7. Διὰ 3 ἔτη $10. Γράψατε:

The Orthodox Observer
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΛΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Brookline, Mass.

Β΄.

Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

ΠΑΡΑ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ παρὰ τὸ ζωντανὸν παράδειγμα ποὺ εἶχε δώσει, δὲν ἔλειψαν τὰ προβλήματα μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῶν νεαρῶν Ἐκκλησιῶν. Εἰς τοῦτο βεβαίως συνετέλεσε πολὺ καὶ ἡ μέχρι χθὲς ζωὴ καὶ μόρφωσις τῶν νέων Χριστιανῶν, Ἰουδαίων τε καὶ Ἐθνικῶν. Τὰ προβλήματα ἦσαν κοινωνικά, ἠθικά, διοικητικά, ἀλλὰ καὶ θεολογικά. Οἱ Ἕλληνες ἰδίως Χριστιανοὶ ἐζήτουν νὰ διαφωτίσουν καλλίτερον τὸ «πῶς» τῆς Σωτηρίας καὶ τῆς Ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι Χριστιανοὶ ἤθελον νὰ μάθουν ἀκριβῶς ποίαν θέσιν ἔχει ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ὡς θεία Ἀποκάλυψις μέσα εἰς τὸ θεῖον σχέδιον τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἐβασάνισε τὸν Παῦλον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἀποστολικῆς του δράσεως.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦτο ἱδρυτὴς πλείστων Ἐκκλησιῶν. Ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκετο αὐτὸς εἶχε «τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν». Διὰ τοῦτο μόλις ἐπληροφορεῖτο περὶ τῶν προβλημάτων, ἀνελάμβανε δι' ἐπιστολῶν νὰ λύσῃ τὰ προβλήματα καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν.

«Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται», λέγει ἡ Γραφή. Τὰ εἰδικὰ προβλήματα τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὸν Θεόπνευστον Ἀπόστολον ὅπως εἰσδύσῃ ἔτι βαθύτερον εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας. Ἡ βαθεῖα του πίστις εἰς Χριστὸν καὶ ἡ μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὸν ὤθησαν εἰς βαθυτέραν καὶ πολυμερεστέραν μελέτην τῶν προβλημάτων. Δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν εὗρε τὴν κατάλληλον λύσιν μὲ τὸ νὰ τοποθετήσῃ πάντα ταῦτα μέσα εἰς τὸ γενικὸν πλαίσιον τῆς ἐν Χριστῷ Σωτηρίας, καὶ μὲ τὸ νὰ διαφωτίσῃ αὐτὰ μὲ τὸ πλούσιον φῶς τῆς πίστεως.

Διὰ ταῦτα αἱ Ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀποτελοῦν θησαυρὸν ἀνεκτίμητον τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ μελετῶν αὐτὰς μετὰ πίστεως καὶ εὐσεβοῦς ζήλου ἐμβαθύνει εἰς τὰ μυστήρια τῆς πίστεώς μας καὶ διαφωτίζει τὰ πολύπλευρα προβλήματα, τὰ ὁποῖα πάντοτε θὰ ἀπασχολοῦν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σκεπτομένου Χριστιανοῦ, καὶ οὕτω καθιστοῦν δυνατὴν μίαν πραγματικὴν Χριστιανικὴν ζωήν. Χριστιανὸς ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει σαφῆ ἰδέαν περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεώς του δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι καλός, συνειδητὸς Χριστιανός, καὶ νὰ χρησιμεύῃ ὡς φῶς καὶ παράδειγμα διὰ τὸν πλησίον του. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ μελετῶμεν διαρκῶς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν καὶ ἄλλα Χριστιανικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας διὰ νὰ διαφωτίζωμεν ὅλο καὶ περισσότερον τὸ μυστήριον τῆς πίστεώς μας.

Αἱ δύο πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολαί. Δεκατέσσαρες ἐπιστολαὶ φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Διὰ τὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴν οἱ κριτικοὶ λέγουν ὅτι μᾶλλον ἐγράφη ὑπὸ μαθητοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, δέχονται ὅμως ὅτι ἡ διδασκαλία της εἶναι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερον δι' ἡμᾶς.

Αἱ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολαὶ εἶναι αἱ παλαιότεραι καὶ ἐγράφησαν κατὰ τῷ 51 μ. Χ. κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ Κορίνθου.

Εἰς Θεσσαλονίκην, μέγα Ἑλληνικὸν κέντρον τότε, ἦλθεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος περὶ τῷ 50 μ. Χ. κατὰ τὴν δευτέραν του Ἀποστολικὴν Πορείαν (Πράξ. 16-17). Ἐπί τρία Σάββατα ἐδίδαξεν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων (εἰς ὅλας τὰς μεγαλουπόλεις ὑπῆρχον Ἰουδαῖοι). Τὸ θέμα του ἦτο: Ὁ Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστὰς Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός. Ὅτι ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του εἰσῆλθεν εἰς τὴν Δόξαν Αὐτοῦ, εἶναι ὁ «Κύριος». Ἡ δὲ ἐλπὶς τῶν πιστῶν εἶναι ἡ δευτέρα ἔλευσις Αὐτοῦ ἐν Δόξῃ, ἡ πραγματικὴ καὶ τελεία παρουσία Του. Τότε οἱ πιστοὶ θὰ ἀπολαύσουν τὴν αἰωνίαν μακαριότητα, μένοντες μαζύ Του εἰς τὸν αἰῶνα. (Πράξ. 17, 1-3, 2, 22-24, 3, 18-26. 1 Θεσσ.).

Πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ κήρυγμα, Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες, καὶ οὕτω ἱδρύθη ἡ Ἐκκλησία τῶν Θεσσαλονικέων. Ἐπιβουλὴ ὅμως τῶν φανατικῶν Ἰουδαίων ἠνάγκασε τὸν Παῦλον νὰ φύγῃ εἰς Βέρροιαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας καὶ Κόρινθον, ὅπου ἐπληροφορήθη ὅτι παρουσιάσθησαν ὡρισμένα προβλήματα εἰς τὴν νεαρὰν Ἐκκλησίαν γύρω ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν περὶ τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος, καὶ θὰ ἀλλάξουν οἱ ὅροι τῆς ζωῆς ἔπαυσαν νὰ ἐργάζωνται. Τοῦτο ἐδημιούργησεν ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλοι πάλιν βλέποντες ὅτι ἀργεῖ ἡ Παρουσία ἤρχισαν νὰ σκέπτωνται μὲ ἀγωνίαν: τί θὰ γίνουν οἱ Χριστι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 203ην σελίδα)

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Διευθυντοῦ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς, Brookline, Mass.

Ε΄.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ Ἰωάννης συνδέων τοὺς ὁραματισμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας μὲ τὴν πραγματικότητα τὴν ἱστορικὴν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, πληροφορεῖ εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ Εὐαγγελίου του τοὺς Ἕλληνας φιλοσόφους τῶν μακρῶν αἰώνων, ὅτι πράγματι, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων . . . Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας . . . Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς Υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» (Ἰωάννου 1:14).

Κατὰ τὸ ἔτος 50 ὁ Παῦλος ἐπισκέπτεται τὰς Ἀθήνας. Προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου νὰ ἀναπτύξῃ τὴν παράδοξον διδασκαλίαν του. Μὲ τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς του καὶ μὲ τὴν γοητείαν τῆς φιλοσοφικῆς γλώσσης του, ἥνωσε πνευματικῶς ἐνώπιον τῶν Ἀρειοπαγιτῶν τὸν Γολγοθᾶ τῆς ὑπερτάτης Θυσίας τοῦ Λυτρωτοῦ μὲ τὴν Ἀκρόπολιν τοῦ τόσον ἐνθέως φιλοσοφήσαντος Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐχρησιμοποίησαν καὶ οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι, διὰ νὰ διατυπώσουν τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν οὐσίαν τῶν Δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ διὰ νὰ ἱδρύσουν τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν. Ἑλληνικὴ λοιπὸν ἡ διδασκαλία των, Ἑλληνικὴ ἡ σκέψις των, Ἑλληνικὴ ἡ φιλοσοφία των, διότι ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνική, καθὼς εἴπομεν, ἀπετέλεσε τὸ γλυκύφθογγον ὄργανον πρὸς ἔκφρασιν καὶ τῆς φιλοσοφικῆς καὶ τῆς Χριστιανικῆς σκέψεως.

Διὰ ταῦτα, ἡ ἐκτίμησις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἶναι παγκόσμιος. Εἰς τὰς Ἐπιστήμας, εἰς τὴν Τεχνολογίαν καὶ εἰς τὰ Γράμματα ἐν γένει, ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξακολουθεῖ νὰ διακατέχῃ τὴν ἐξαίρετον θέσιν της. Οἱ ὅροι τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν, κατὰ πρωτεύουσαν ἀναλογίαν, εἶναι Ἑλληνικοί. Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα ἔχει θησαυρὸν ὁλόκληρον Ἑλληνικῶν λέξεων. Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸ λογοτεχνικὸν κατόρθωμα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ζολώτα εἰς τὸ παγκόσμιον συνέδριον τῶν οἰκονομικῶν καὶ τραπεζιτικῶν παραγόντων ἐν Οὐάσιγκτων, τὸ 1957; Εἰς τὸ ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον, ὅταν ἦλθεν ἡ σειρά του, ἀπηύθυνε τὸν λόγον πρὸς τοὺς συνέδρους εἰς ἄπταιστον Ἀγγλικήν, πλὴν χρησιμοποιῶν ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς μόνον Ἑλληνικὰς λέξεις, καὶ καμμίαν ἀπολύτως ξενικὴν λέξιν. Τοῦτο ἔδωκεν εὐχάριστον ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν Τύπον νὰ γράψῃ τόσα κολακευτικὰ διὰ τὴν πλουσιωτάτην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν σχόλια.

Καὶ ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὴν τόσον εὐγενῆ σκέψιν τοῦ νέου Πάπα Ρώμης Ἰωάννου 23ου, ὁ ὁποῖος ἐζήτησε καὶ ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἡ περικοπὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἡμέραν τῆς ἐνθρονίσεώς του; Προανήγγειλε δὲ ὁ ἐντεταλμένος, ὅτι «θὰ ἀναγνωσθοῦν περικοπαὶ ἐκ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγράφησαν».

Ποῖος ἀγνοεῖ ὅτι εἰς τὰ Κολλέγια καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἀνὰ τὸν κόσμον, ἰδιαίτατα εἰς τὴν Ἀμερικήν, διδάσκεται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ κατανόησις τῆς Ἑλληνικῆς σκέψεως ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν κειμένων. Πρό τινος Ὅμιλος Φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Harvard ἀνεβίβασεν ἐπὶ σκηνῆς τὴν τραγῳδίαν τοῦ Σοφοκλέους «Οἰδίπους Τύραννος». Καὶ αὐτοὶ οἱ Κομμουνισταὶ Ρῶσσοι ἑτοιμάζουν ἱστορικὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν μὲ ἑκατοντάδας Ἑλλήνων καὶ Ρώσσων ἠθοποιῶν, διὰ νὰ ἀποδώσουν τὴν αἴγλην τοῦ πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς ἀνδρείας κατὰ τὸν «Τρωϊκὸν πόλεμον».

Ἰδιαιτέρως ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι εἰς τὴν Ἀμερικήν, καθὼς καὶ εἰς τὸν κόσμον ὅλον, αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ δίδουν ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, διὰ τὴν ἑρμηνείαν καὶ κατανόησιν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν κειμένων. Ἀλλ' ἂς μὴ παραλείψω καὶ τὴν λεπτομέρειαν, τὴν ὁποίαν ὅλοι γνωρίζομεν, διότι ζῶμεν τὰ σημερινὰ γεγονότα, ὅτι καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς τεχνολογικὰς προόδους της ἡ Ἀμερικὴ ἐξευρίσκει Ἑλληνικὰς ὀνομασίας, διὰ νὰ ὀνομάσῃ τὸ πρῶτον ἱστορικὸν «ἀτομικὸν» ὑποβρύχιον «Ναυτίλον» καὶ τὸν πρῶτον τύπον τῶν πυραύλων — κατακτητῶν τοῦ διαστήματος — «Ἄτλας», «Ζεύς», κ.λ.π. Ἰδοὺ καὶ μία ἀκόμη νέα Ἑλληνικὴ τεχνολογικὴ ὀνομασία «Ἄργος» (Project Argus), μὲ τὴν ὁποίαν ἐγγράφεται ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος τὸ νέον ἀποκαλυφθὲν σύστημα Ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τῶν ραδιενεργῶν ἐχθρικῶν ὅπλων.

(Ἀκολουθεῖ)

ORTHODOXY AND HELLENISM

ARCHBISHOP IAKOVOS returned by air to New York, from the Pilgrimage of the Greek Archdiocese to the Ecumenical Patriarchate, on the morning of May 18, completing a flight from Istanbul via Zurich.

Among those who met His Eminence were representatives of the New York and Long Island press who, in reporting his arrival, manifested the unusual interest of the local public in the weeping Icons that are now enshrined in St. Paul's Church of Hempstead, Long Island. The Archbishop explained to the reporters that he would issue no formal statement on the Icons until authoritative word has been received from the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate, to which His Eminence had made a report on the phenomena. No such communication had been received up to the time this issue went to press.

On the afternoon of his arrival, the Archbishop most considerately called together the personnel of the Archdiocese and gave them a vivid and dramatic first-hand account of his trip. He described how he flew to Naples on April 29 to join the Pilgrims aboard the S.S. Queen Frederica, which then proceeded to Piraeus on May 1. There the group was welcomed by Greek officials, hierarchs of the Church of Greece, and other dignitaries including Ambassador of the United States Ellis O. Briggs, and the United States Consul General in Athens. Also joining the Pilgrimage there was Mr. A. C. Sedgwick, *New York Times* correspondent in Athens, who had been specially invited by His Eminence to accompany the Pilgrimage.

The next day, on May 2, the Queen Frederica made a stop at Mt. Athos, the world's most famous center of monastic life, which was founded one thousand years ago (972 A.D) and which is today under the ecclesiastical jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate. At Mt. Athos, the men disembarked on small boats in the harbor (while the women, according to custom, remained aboard) and visited some of the main monasteries, where some 2,000 monks, most of them Greek Orthodox, lead the ascetic life.

On May 3, the Queen Frederica arrived in Istanbul, and Archbishop Iakovos described the moving scene during which the Pilgrimage was welcomed by His Holiness Athenagoras I and his staff, as well as by Turkish and Greek officials, and some 1,000 members of the Greek Orthodox Community. The curfew then in effect in Istanbul did not apply to the Pilgrims, who were given the run of the old and colorful city by special permission of the Turkish Government.

The Pilgrimage was escorted to the Ecumenical Patriarchate in the Fener amidst touching demonstrations of affection revealed toward the spiritual leader of Orthodoxy by the Pilgrims.

A Doxology was sung after the arrival in the Patriarchal Church, with His All Holiness officiating and members of the Holy Synod presiding. Special prayers were offered in behalf of all the Orthodox of the United States and the members of the Pilgrimage. At the close of the Doxology, His Eminence Archbishop Iakovos, in a special address, explained the feeling of the Pilgrims toward their Mother Church, their devotion and dedication to the Orthodox faith and traditions, and respectfully proffered to His All Holiness, in behalf of the 1,500,000 Orthodox faithful of the Western Hemisphere, an invitation to visit America.

The Patriarch then read an official message of welcome, in which he expressed the pride which the Mother Church has in her spiritual children in the United States, Canada, Central and South America. He gladly accepted the invitation and said he would come during the Fall of 1961. At the end of his address, he invited all to join him — the members of the Holy Synod, the clergy and lay members of the Pilgrimage, to assist in the laying of the cornerstone of the new Patriarchate, which was made possible through the generous gifts of so many faithful spiritual children of the Mother Church.

That afternoon the Pilgrims, who had swelled to a number of 435 by the time they reached their destination, and who at the suggestion of His Eminence always stayed together as a group, went on a tour of the Bosphorus. On the next day, May 4, Archbishop Iakovos along with Bishop Polyefktos and members of the Pilgrimage Committee were received in audience by President Celal Bayar of Turkey, while the Pilgrims visited St. Sophia's Blue Mosque and Top Kapu Palace. Then followed a trip by boat to the beautiful Island of Halki, the site of the Theological School of the Patriarchate. Archbishop Iakovos described how the Patriarch, in spite of his 74 years, personally led the Pilgrimage up the hilly paths leading to the Seminary, thus setting an example of hardiness that many much younger members of the party struggled to match.

After a buffet lunch at Halki, the Pilgrimage returned to Istanbul and to the boat for the return trip. There the Patriarch prayed for the Pilgrims at their departure and distributed sacred medals before bidding them farewell. Archbishop Iakovos described the unforgettable scene of His Holiness Athenagoras honoring the Pilgrimage by

remaining within sight on shore until the ship had left Istanbul harbor. In fact, it was apparent from the accounts given by His Eminence, that there were unforgettable scenes wherever the Pilgrims went in Istanbul. For the Ecumenical Patriarchate, the Seminary of Halki and the Greek Community of Istanbul had never before seen anything like it.

Though the main purpose of the Pilgrimage was completed with the visit to the Patriarchate, other unusual events, which were described by Archbishop Iakovos, took place with the return of the Queen Frederica to Piraeus on May 5. A special service for the Pilgrims was celebrated at the Metropolitan Cathedral in Athens on May 6, after which His Eminence, in behalf of Greek Orthodoxy in America, placed a wreath on the Tomb of the Unknown Soldier in Constitution Square. Dinners and receptions followed for the entire group, and Archbishop Iakovos had a private audience with Queen Frederika and King Paul of Greece, who on this occasion bestowed upon the Archbishop the Great Cross of the Phoenix. His Eminence and the members of the Committee were also received by the King, the Premier and United States Ambassador Ellis O. Briggs.

On Saturday, May 7, the Pilgrims made an excursion to Kifisia, outside Athens, and also visited national institutions within the city. That Sunday morning the Archbishop officiated at the Cathedral, and in the afternoon the entire group attended a meet of Greek gymnasts in the Athens Stadium, which was strikingly described as a remarkable performance by His Eminence.

The Pilgrimage officially ended Wednesday, May 11. Archbishop Iakovos, however, remained in Athens for another day where he had more conferences, including a meeting with Foreign Minister Averoff and consultations with the Archbishop of Athens Theocletos and other ecclesiasts. After a trip to the ancient temple at Sounion, on Thursday, May 12, Archbishop Iakovos left again for the Patriarchate, accompanied by Bishop Polyefktos of Pittsburgh and Father Daniel Gambrilis of Chicago. There, further discussions took place between His Holiness, and His Eminence, and the Holy Synod of the Patriarchate. On this second visit to Istanbul, Archbishop Iakovos also had a lengthly interview with Premier Menderes of Turkey, at which the latter expressed himself most cordially in reference to Greek Orthodoxy in America, and was gracious enough to say that the faithful of the Greek Archdiocese in America had achieved great accomplishments, and had managed in their own way to bring Greece to the United States.

His Eminence left Istanbul on May 16, and after a brief stopover in Switzerland reached New York, as previously stated, on the morning of May 18.

* * *

Climax of the successful Pilgrimage of the Greek Archdiocese to the Ecumenical Patriarchate was the return of the S.S. Queen Frederica to New York, early in the morning of May 19, bearing many of the homecoming Pilgrims, and the Holy Light of Orthodoxy, which had been given to them to bring back to America by His Holiness Athenagoras.

The Holy Light symbolizing the spiritual radiance of Christianity, originates in the Holy Tomb of the Sepulcher in Jerusalem, where it burns eternally, and whence His Holiness himself transported it to the Patriarchate when he returned from his trip to the Holy Land last winter. Traditionally, the Holy Light is given by the Patriarch to the worshippers at the Patriarchate's Easter Resurrection Liturgy. This, however, marks the first time that it was sent to America.

Archbishop Iakovos, accompanied by the clergy of Greater New York, went on board as the Queen Frederica docked at Pier 97, and in commemoration of this unique experience for Greek Orthodoxy in America, officiated at a special service held on the ship at 8:30 A.M.

The symbolic torch was then personally borne from the Queen Frederica by His Eminence and brought to the Greek Archdiocese, where a service was held for the staff. At 10:00 A.M. that same morning, the Light of Orthodoxy was delivered by Archbishop Iakovos to the Holy Trinity Cathedral in New York City, where, assisted by his clergy, the Archbishop officiated at a Solemn Doxology to celebrate this unsual occasion.

The Holy Light will eventually be given to all the Churches of the Greek Archdiocese in the United States, Canada, and elsewhere in North and South America.

NOTE: *See "Editorial Comment" in this issue, which discusses the Holy Light of Orthodoxy.*

* * *

Additional items gleaned from Archbishop Iakovos' report on the Pilgrimage to the Patriarchate: His Holiness bestowed Patriarchal Officia for services rendered to Greek Orthodoxy in America on George Ganas, Peter Kourides, Pericles Lantzounis, Bob Marketos, and Solon Vlastos, each of whom was named an Archon. * * * The Greek Government will create an official agency for better relations with Hellenism outside of Greece. Archbishop Iakovos suggested that this department could well be called Office of Spiritual Relations. In any case, this agency will be of great interest and concern to Greek Orthodoxy everywhere, and especially to the Ecumenical Patriarchate and to the Greek Archdiocese of North and South America. * * * Expressed by His Holiness, the Ecumenical Patriarch Athenagoras I: His desire to see materialize in the United States a Hellenic University, featuring a Greek Institute of Classical and Byzantine

(Continued on page 203)

The Holy Light of Orthodoxy

AS RECOUNTED in the section "Orthodoxy and Hellenism" in this issue, the Holy Light of Orthodoxy, which was presented to the Pilgrims by His Holiness the Ecumenical Patriarch Athenagoras I, was brought for the first time to America when the Pilgrimage returned to New York May 19 on the S.S. Queen Frederica. The Holy Light eventually will be delivered to every Church of the Greek Archdiocese in North and South America, where it will burn day and night as a symbol of the eternal radiance of Greek Orthodox Christianity.

The arrival of the Holy Light of Orthodoxy in America is a spiritual occasion of deep significance, which should inspire us to ponder the Light's intrinsic meaning, and its import for our Holy Orthodox faith in this country. Emanating from the Holy Sepulcher of Jerusalem, where our Lord and Saviour Jesus Christ suffered the death of martyrdom for our sake, the Light is not an abstract symbol. It is a living reality that illumines the true meaning of Christianity, the holy intent of which motivated from its inception the sacred purpose of our venerable Greek Orthodox faith.

The Holy Light of Orthodoxy has always been and should always be the constant reminder of the ultimate aim of our faith, which is that all of us should espouse the teachings and example of Christ and His sainted followers and perpetuate them feelingly and devoutly everywhere and forever more.

The coming of the Light to our Greek Orthodoxy in America is fraught with a very special meaning for our sacred faith in this New World, a meaning having two related aspects. The first of these is that the Light, personally tendered to our Pilgrims by the spiritual leader of Orthodoxy, represents in every sense the Ecumenical Patriarchate, the ancient Seat of our faith, and as such its symbolic flame glows with all the radiant traditions of Greek Orthodoxy. The second is that the symbolic torch, which was brought from the Ecumenical Patriarchate to America by the faithful of the Pilgrimage, is a Beacon that shines forth on our Orthodoxy in America with the undiminished radiance of a gem of old in a new setting. It makes clear to us the fact that without the traditional Light, our faith here, or anywhere, can never have the deep and true conviction that all faith derives from its traditional source, any more than a flower can retain the life and beauty and fragrance of its original nature for long if it is cut off or separated from its nourishing roots.

In giving the Holy Light of Orthodoxy to our Pilgrims of America, in the presence of Archbishop Iakovos, our spiritual leader in our beloved United States, the Ecumenical Patriarch revealed his love and concern for all of us, and his deep understanding of the problems involved in the perpetuation of our sacred faith in the New World. Knowing that the pressures of everyday life and of earning a living and of establishing one's self in the business and professional world, and the dictates of raising a family, may divert our people from the devoutness and the dedication that we owe to the religion of our heritage, His Holiness has given us the Light of Orthodoxy to ever be for us a symbol of our faith and the duty we owe to it.

The materialism which engulfs all of us today renders the spiritual values which are so vital to religious beliefs and observance difficult to acquire and to practice. This is a problem that confronts all of us, but which is especially a difficulty for our Greek-Americans, who are seeking to find their proper place in a new environment where our people have been, for the most part, for only a generation or two. We owe eternal gratitude to our beloved United States for giving us the opportunity to do for ourselves what we have done, and this, by all impartial measurements, has been considerable when we take into account the fact that our Hellenism in America has existed no more than a half century. But we must never forget that our venerable Greek Orthodox faith, which is so vitally and traditionally related to the glorious heritage of our descent, is and should always be a great spiritual force that can sustain us and all our endeavors and accomplishments.

And the symbol of this great force is the Holy Light of Orthodoxy, which the Ecumenical Patriarch has given to us in the New World to guide and inspire us. If many of us have forgotten what our religion stands for, as generally the materialism of the age has driven so many Americans, as well as people from all lands, to neglect their faith, the symbolic torch of Orthodoxy will again light the way for us to the proper path that was blazoned by our Lord and Saviour Jesus Christ and His devoted Disciples. Nor should we forget the truism that has been so sincerely voiced more than once by the spiritual leader of Orthodoxy in America, Archbishop Iakovos: that if we are true to our heritage and to our descent, we become better Americans by being good Greek Orthodox Christians who will never forget the traditions of their faith and the history of their illustrious Hellenism.

The Light of Orthodoxy should remind us that the

soul of man needs nourishment just as his body requires food. Religion is a deep and basic exigency of man, without which there can be no true human dignity and purpose. It is not sufficient for us to pay lip service to our faith. We must think about it piously and earnestly, and ponder its deepest implications. How many of us give more than a passing thought to the more ultimate questions raised by our religious beliefs? Certainly, it would be beneficial to our spiritual welfare if we seriously considered the fundamentals posed by the very nature of our faith. Why did God create the Church and thrust it out to history? What is God's redemptive purpose for man? The sad fact is that too many of us ignore such basic questions. Most of us, because of what we may call the inertia of our spirit, have no true understanding or appreciation that our faith provides for all the needs of man; that there is no true reunion with God without the constant renewal of our faith; that spiritual integration with all our fellow Christians is necessary for us to attain the peace and security that God and His Son have willed as an essential part of Christianity's creed. To be complete as children of the Lord we must give thought and time and action for dedicated service in His name, just as we strive so strenuously for economic security on this earth. We must have close to our hearts the true mission, the "Diakonia" of Christianity, the service of which we have virtually ignored in our absorption with secular pursuits. We must keep in mind as true Greek-Orthodox Christians that every layman of our faith should play a role in this Diakonia, as a Minister of the Church of this world: in his daily work, and among his family and friends. Thus only will true Christian ecumenicity become a reality — by the Ambassadorship assumed by every member of the Church, in His name, towards our fellow Christians.

For all these things the Holy Light of Orthodoxy will illumine the true values of our faith for us all, but especially for our youth and our children upon whom rest our future hopes. Bombarded by the dubious and all too often misleading media of mass communication, our young people fall prey to the heartless dictates of materialistic progress and prosperity, and in their eagerness to fill their pockets with worldly acquisitions, they empty their souls of all things spiritual. Is there any wonder then, that there follows for them a general disintegration that undermines and atrophies the very moral structures of human life? Entertainment and the riches of worldly success become more important than true instruction and ethical values. It is in this realm that the Church has a responsibility to youth, to hold up for them the eternal rewards of Christian worship, obedience and fellowship.

A lasting symbol of these is the true Holy Light of Orthodoxy, and in its guiding glow our Greek Orthodox Church in America will proceed with plans to make our youth a more integral part of the Greek Archdiocese and

ATLANTIC BANK OF NEW YORK

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

TOTAL RESOURCES OVER $50,000,000

Complete Banking Facilities

☆

MAIN OFFICE:

960 AVENUE OF THE AMERICAS

at 35th Street. Opposite Macy's

NEW YORK 1, N. Y.

Phone: OXford 4-5400

BRANCH OFFICE:

123 WILLIAM STREET

NEW YORK 38, N. Y.

Phone: REctor 2-0900

☆

Member Federal Deposit Insurance Corporation

its activities. Consistent with this, a vital aspect of Archbishop Iakovos' program for Orthodoxy in America is to incorporate as a more integral part of our spiritual life here the Greek Orthodox Youth of America; and to create and consolidate our Greek Orthodox student organizations in our great colleges and universities under the name of the Fellowship of the Light of Orthodoxy. As these plans so dear to the hearts of Archbishop Iakovos and His Holiness Athenagoras I are more fully developed, they will be reported in this section in future issues of "The Orthodox Observer."

ORTHODOXY AND HELLENISM

(Continued from page 200)

Studies; his anticipation of a trip to the United States in October, 1961, where he will remain six months; his intention to make a personal appearance on the closing day of the proposed Pan-Orthodox Conference to be held towards the end of September, 1960, on the Greek Island of Rhodes, which is under the ecclesiastical jurisdiction of the Ecumenical Patriarchate. * * * It is likely that the Holy Synod of the Ecumenical Patriarchate will approve the creation of a Church to be erected somewhere in Greater New York's Long Island as a permanent shrine for the now famous Weeping Icons of the Blessed Virgin. A further possibility is the erection on this same site of a convent for Greek Orthodox Deaconesses in America. * * * It is hoped that the bringing of the Holy Light of Orthodoxy to America will spark a concerted effort to consolidate under Archdiocese auspices, already existing, as well as new, Orthodox college and university organizations, which will be known as Fellowships of the Holy Light of Orthodoxy.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 197ης σελίδος)

ανοὶ ποὺ ἀποθνήστουν πρὶν νὰ ἔλθῃ ὁ Χριστός; Ἐδῶ φαίνεται ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἔζων μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἴδουν εἰς τὰς ἡμέρας των τὴν Παρουσίαν. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ἔναρξις τῆς νέας ζωῆς ποὺ ἀνέμενεν ὁ Ἰουδαϊκὸς λαός, ἄρα οὐδεὶς λόγος ἀργοπορίας. Πρὸς διόρθωσιν τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἔγραψεν ὁ Ἀπόστολος τὰς δύο Ἐπιστολὰς ἐκ Κορίνθου κατὰ τῷ 51 μ. Χ.

Εἰς τὴν πρώτην, ἀφοῦ χαιρετᾷ τοὺς πιστοὺς μὲ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Χριστιανικῆς Εἰρήνης καὶ χάριτος, ἐκσπᾷ εἰς προσευχὴν καὶ εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν πίστιν τῶν Θεσσαλονικέων. Προσεύχεται διὰ μεγαλυτέραν σταθερότητα εἰς πίστιν, ἀγάπην καὶ ἐλπίδα, τὰ κυριώτερα διὰ κάθε Χριστιανόν. Ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν ἔναρξιν κάθε ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Εἰς τὰ Κεφ. 2 καὶ 3 ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος περὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ καὶ τῶν πιστῶν τῆς Θεσσαλονίκης, ἥτις ὑπῆρξε σχέσις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ ὑποδειγματική. Εἰς τὰ Κεφ. 4 καὶ 5 ὁμιλεῖ διὰ τὸ φλέγον ζήτημα τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Πρῶτον τονίζει ὅτι ἡ Παρουσία τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ πλέον βέβαιον πρᾶγμα διὰ τοὺς πιστούς. Δεύτερον, ἐξ ἴσου βέβαιον πρᾶγμα εἶναι ἡ Ἀνάστασις τῶν τεθνεώτων ἐν Χριστῷ. Ὁ Χριστὸς ποὺ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, δὲν ἀνέστη μόνον δι' Ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς (5, 9-10). Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ «Πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν» (Κολ. 1, 18). Θέλων νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο καλύτερον, τονίζει τοῦτο ἰδιαιτέρως ὅτι κατὰ τὸ μεγαλειῶδες γεγονὸς τῆς Παρουσίας «οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ (οἱ τεθνεῶτες πιστοὶ) ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες ... καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα» (4, 13-18). Ὁ ἀκριβὴς χρόνος ὅμως τῆς Παρουσίας θὰ μένῃ ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς. «Ἡ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ὡς κλέπτης ἐν νυκτί», ἐκεῖ ὅπου κανεὶς δὲν τὴν ἀναμένει. Εἰς τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν (2, 1-12) ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος δι' ὡρισμένα σημεῖα καὶ γεγονότα ποὺ θὰ προηγηθοῦν τῆς Παρουσίας. Αὔξησις τοῦ κακοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ κορύφωμα θὰ εἶναι ἡ τελεία ἄρνησις τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ἀντιχρίστου, ἑνὸς προσώπου τὸ ὁποῖον θὰ ἐργάζεται καθαρῶς ἐναντίον τοῦ σωτηρίου ἔργου τοῦ Χριστοῦ, ὁπότε θὰ παρουσιασθῇ ἐν Δόξῃ ὁ Χριστὸς ἵνα καταργήσῃ καὶ αὐτὸν καὶ τὸ ἔργον του.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ Χριστιανοὶ εἶναι τὸ ὅτι πρέπει ν' ἀναμένουν ἕτοιμοι σὰν στρατιῶται ἐν ἐπιφυλακῇ. Ὡς υἱοὶ φωτὸς καὶ ὄχι τοῦ σκότους τῆς ἁμαρτίας εἰς ὃ μένουν οἱ ἄπιστοι. Γρηγοροῦντες ἐν ἁγιότητι βίου. Πάνοπλοι μὲ τὰ Χριστιανικὰ ὅπλα τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος. Τὸ πνεῦμα νὰ καίῃ ἀκοίμητον εἰς τὰς καρδίας, ἡ προσευχὴ συνεχής. Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν πλέον κατάλληλον προετοιμασίαν διὰ τὴν Παρουσίαν. Ἐὰν οὕτω προετοιμαζόμεθα, ἂς εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἴτε ζῶντες εἴτε νεκροί, θὰ «ἐξέλθωμεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ» καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ ζήσωμεν αἰωνίως μετ' Αὐτοῦ ἐν μακαριότητι (4, 17-18).

Τὰς Ἐπιστολὰς κλείει ὁ Παῦλος διὰ τῶν ἐν Χριστῷ ἀσπασμῶν, ὡς τοὺς ἐννοεῖ ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν. Εὔχεται ὅπως ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καὶ Χριστοῦ μένει μετὰ τῶν πιστῶν. Χωρὶς τῆς θείας χάριτος οὐδὲν τὸ καλὸν καὶ τέλειον δυνάμεθα νὰ πράξωμεν οἱανδήποτε θέσιν καὶ ἂν κατέχωμεν.

Πίστις εἰς τὸν Χριστόν, ἀναμονὴ μετὰ βεβαιότητος τῆς Παρουσίας Αὐτοῦ. Ἐργασία, ἀγάπη, προσευχὴ εἶναι ὅ,τι θὰ ἔπρεπε νὰ κερδίσῃ κάθε πιστὸς ἀπὸ τὴν προσεκτικὴν μελέτην τῶν δύο πρώτων ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Χωρὶς τοιαῦτα ἰδανικὰ ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ νικήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, πίπτει διότι εἶναι ἀδύνατος.

(Ἀκολουθεῖ: ἡ Α΄ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πανορθόδοξος Διάσκεψις

Εἰσηγήσει τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ συνέλθῃ κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου. Τῇ οἰκείᾳ Συνοδικῇ Ἐπιτροπῇ ἀνετέθη ὁ καταρτισμὸς τοῦ ὅλου προγράμματος τῶν ἐργασιῶν τῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως.

▪

Χιλιετηρὶς Ἁγίου Ὄρους

Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ μεταβῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος πρὸς μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν ἀπασχολούντων τὴν Μοναστικὴν Πολιτείαν καί, εἶτα, προπαρασκευὴν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

▪

Ἡ Α.Θ.Π. εἰς Ἑλλάδα

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἡ Α.Θ.Π. θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐν Ἠπείρῳ γενέτειραν Αὐτῆς Βασιλικόν, τὴν Κρήτην, τὴν Ρόδον καὶ ἄλλας Δωδεκανήσους, ὑπαγομένας, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

▪

Καὶ εἰς Ἀμερικὴν

Ρητῶς ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἐδήλωσεν εἰς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς, ὅτι θὰ ἐπισκεφθῇ, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1961, τὴν Ἀμερικήν, ἔνθα θὰ παραμείνῃ ἐπὶ ἓξ περίπου μῆνας, ἵνα ἐπανίδῃ καὶ αὐτοπροσώπως εὐλογήσῃ τὸ ἐνταῦθα εὐλαβὲς πλήρωμα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ 18 ὅλα ἔτη πατρικῶς διεποίμανεν. Ἤδη καταρτίζεται ἑκατέρωθεν τὸ πρόγραμμα τῆς Πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Ὁμογενείας μας.

▪

Ἐπισκέπται τοῦ Πατριάρχου

Τὴν Α.Θ.Π. τὸν Πατριάρχην ἐπεσκέφθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας:

▸ Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Φραγκίσκος Λαρδόνε, Ἀποστολικὸς Λεγᾶτος καὶ Ἰντερνούτσιος τοῦ Βατικανοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ, ὑποβαλὼν τὰ ἑαυτοῦ σέβη ἐπὶ τῷ Πάσχᾳ. Ὁ Πατριάρχης ἐδέχθη αὐτὸν μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἐγκαρδιότητος. (20 Ἀπριλ.)

▸ Ὁ Θεοφ. Ἐπισκοπελιανὸς Ἐπίσκοπος Κεντρώας Νέας Ὑόρκης Δρ. Μάλκομπ Ἔντικοτ Πήμποντυ. (15 Μαΐου)

▸ Ὁ Ἐξοχ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελος Ἀβέρωφ, μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῷ Ν.Α.Τ.Ο. (3 Μαΐου)

▸ Ὁ Ἐξοχ. Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς κ. George Louis Johns. (2 Μαΐου)

▸ Ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ Πρεσβευτὴς τῆς Ἀργεντινῆς Ἐξοχ. κ. Μανουὲλ Ἀλμπέρτο Γκαραντζῖνο. (3 Μαΐου)

▸ Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Γκὺ Μονώ. (4 Μαΐου)

▪

Ἑλληνικὴ Κοινότης Τεχεράνης

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμικῶν δονήσεων ἐν Ἰράν, σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Τεχεράνης Ἀρχιμ. Γ. Γροπέτης ἀπηύθυνε συλλυπητήριον γράμμα πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τοῦ Ἰρὰν Ἐξοχ. Δρα Ἐγπάλ.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατόπιν ἐπιβλητικῆς Ἑλληνο-Αἰγυπτιακῆς ἑορτῆς ἱδρύθη «Κέντρον Ἑλληνικῶν Σπουδῶν», λειτουργοῦν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Συλλόγου Ἑλλήνων Ἐπιστημόνων «Πτολεμαῖος ὁ Α΄.». — Σημαντικώτατα ἠλαττώθη ἡ διαρροὴ τῶν Ἑλλήνων τῆς Αἰγύπτου, τῶν ὁποίων ἡ θέσις ἤρχισε πάλιν νὰ καλλιτερεύῃ. — Συνεχίζεται ἡ δημιουργικὴ δρᾶσις τῶν νέων Μητροπολιτῶν τῆς Ἀφρικῆς. Οὐχ ἧττον λίαν αἰσθητὴ ὑφίσταται ἡ ἔλλειψις Κληρικῶν.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἄφιξις Μητροπολίτου Βηρυτοῦ

Τὴν 25ην Μαΐου, προσκλήσει τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως, ἀφίκετο εἰς Νέαν Ὑόρκην ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βηρυτοῦ κ. Ἠλίας Σαλίμπυ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ του Ἐπιτρόπου Ἀρχιμ. Γαβριήλ, τοῦ ἰατροῦ του καὶ τοῦ κλητῆρος του.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Ἀραβορθόδοξος Μητροπολίτης Ἀντώνιος Μπασήρ, ὁ Πρόξενος Λιβάνου, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Λιβανικῆς Δημοκρατίας εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη καὶ ἄλλοι Ἀραβορθόδοξοι. Ἀπὸ μέρους δὲ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου τὸν Σεβ. Βηρυτοῦ ὑπήντησαν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Κ. Μωραϊτάκης καὶ ὁ Οἰκονόμας Κ. Καζάνας.

▪

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προετοιμάζεται διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν τῆς Ρόδου. — Μελετᾶται ἡ λῆψις μέτρων προφυλάξεως καὶ διαφυλάξεως τῶν ἀρχαίων καὶ πολυτίμων ἱερῶν σκευῶν Βυζαντινῆς τέχνης, τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Βηρυττοῦ.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Αἱ ἐργασίαι ἐντὸς τοῦ Πανσέπτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καθυστεροῦν, λόγῳ τῆς ἀρνήσεως μερικῶν Ἐκκλησιῶν ὅπως ἐπιτρέψουν τὴν μετακίνησιν τῶν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ κανδηλῶν, αἵτινες ἀνήκουν εἰς διαφόρους Ὁμολογίας. Ἐλπίζεται ὅτι ταχέως θὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐργασιῶν.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ὁ πρό τινων ἐτῶν ἐκλεγεὶς Πατριάρχης τῶν Σέρβων Μακαριώτατος Γερμανός, ἐνεθρονίσθη μόλις τῇ 30ῇ Μαΐου ἐ. ἔ. ἐν Πὲκ (Ἰπεκίῳ) μὲ πολλὴν μεγαλοπρέπειαν, ἐνθυμίζουσαν τὴν ἀρχαιοπρεπῆ παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐνθρόνισις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐκκλησίαν τοῦ Πατριαρχείου. Τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα δὲν κατωρθώθη νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν. Παρέστησαν ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσε-

ως Βελιγραδίου. Ἡ ἐνθρόνισις ἐγένετο εἰς τὸ Ἰπέκιον, ἔδραν αὐτοκεφάλου ἄλλοτε Ἀρχιεπισκοπῆς, τὴν ὁποίαν οἱ Σέρβοι ἐχαρακτήριζον ὡς Πατριαρχεῖον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ρωσσικὴ ἐν Ἱεροσολύμοις πνευματικὴ ἀποστολὴ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Πνευματικῆς Ρωσσικῆς Ἀποστολῆς Ἀρχιμ. Νικοδήμου Ρουσνάκ, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου ὁ Ἀρχιμ. Αὐγουστῖνος Σουνλοπλάλωβ, τέως προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πσκώβ, Γραμματεὺς δὲ αὐτοῦ ὁ Διάκονος Νικόλαος Δημητρῆεβ.

Ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ρωσσικὴ Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία

Αἰτήσει τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Τοποτηρητοῦ τῆς Ρωσσικῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας Ἀρχιεπισκόπου Διονυσίου, οὗτος μετετέθη εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Ἁγίου Φραγκίσκου.

Ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Ἀμερικῆς καὶ Μητροπολίτου Ὀδησσοῦ κ. Βόριδος, συνῆλθεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ Ἐξαρχικὸν Συμβούλιον, εἰς ὃ συνεζητήθησαν: Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας, ἡ ἔκδοσις βιβλίων καὶ περιοδικοῦ, καὶ ἡ προσπάθεια προσελεύσεως εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐπισήμου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας τῶν σχισματικῶν Ρώσσων ἱερέων.

Ἐγκαίνια Ρωσσικοῦ Ναοῦ

Ἐν Edmonton, Καναδᾷ, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια νέου Ρωσσικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, μὲ Προϊστάμενον τὸν ἐκ Μόσχας ἀποσταλέντα Ἱερέα Παῦλον Σοκολόβσκη.

Ὁ Ρῶσσος Ἀρχιεπίσκοπος Καναδᾶ Παντελεήμων Ροῦδικ, δηλώσας μετάνοιαν εἰς τὸν Μακ. Πατριάρχην Μόσχας Ἀλέξιον, ἔτυχε συγχωρήσεως καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ἔχων τὸ δικαίωμα ὅπως λειτουργῇ εἰς τὰς ἐν Καναδᾷ Ρωσσικὰς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παντελεήμων ἐχειροτονήθη ἐν Μόσχᾳ τὸ 1941. Τὸ 1943, ἀποσπασθεὶς ἀπὸ τὴν ἐν Μόσχᾳ Ρωσσικὴν Ἐκκλησίαν, διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἐν Κάρλοβιτς Συνόδου Ἀρχιερεὺς ἐν Εὐρώπῃ, Ἀφρικῇ, Ἀργεντινῇ καὶ τέλος ἐν Καναδᾷ.

Οἱ ὀκτὼ νέοι Μητροπολῖται μετὰ τὴν τελετὴν τῶν μηνυμάτων, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν. Ἐξ ἀριστερῶν: 1) Λήμνου Παντελεήμων Μερτύρης, 2) Κασσανδρείας Συνέσιος Βισβύνης, 3) Γρεβενῶν Χρυσόστομος Παπαϊγνατίου, 4) Φθιώτιδος Δαμασκηνὸς Παπαχρήστου, 5) Λαρίσης Ἰάκωβος Σχίζας, 6) Τριφυλίας Στέφανος Ματακούλιας, 7) Παροναξίας Ἐπιφάνειος Καλαφάτης, καὶ 8) Ἱερισσοῦ Παῦλος Σοφός.

Μετανοήσας, προσῆλθε καὶ πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ μετ' αὐτοῦ Ἡγούμενος Μᾶρκος Σαβκὶν καὶ ὁ Πρωθιερεὺς Νικόλαος Λέβκο.

Νέος Ρῶσσος Ἐπίσκοπος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ

Συνοδικῇ ἀποφάσει καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μακαρ. Ἀλεξίου, ὁ Ἀρχιμανδρίτης τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ρωσικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Δοσίθεος, ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος Νέας Ὑόρκης. Τὴν χειροτονίαν ἐτέλεσαν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀγαθονίκης Ὀρέστης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παντελεήμων καὶ ὁ Ρουμάνος Ἐπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἀνδρέας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκλογὴ νέων Μητροπολιτῶν

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος, συνελθούσης ἀπὸ 4—13 Μαΐου, τῇ συμμετοχῇ 54 Μητροπολιτῶν (ἀπόντων 4) καὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἰ. Καρμίρη, ἐγένετο ἡ πλήρωσις τῶν ἀπὸ πολλοῦ κενωθεισῶν 8 Μητροπολιτικῶν ἑδρῶν. Ἐξελέγησαν: Μητροπολίτης Φθιώτιδος (Λαμίας) ὁ Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Παπαχρήστου, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου. Μητρ. Λαρίσσης ὁ Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Σχίζης. Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας ὁ Ἀρχιμ. Στέφανος Ματακούλιας. Γρεβενῶν ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαϊγνατίου. Κασσανδρείας ὁ Ἀρχιμ. Συνέσιος Βισβίνης. Παροναξίας ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Καλαφάτης. Λήμνου ὁ Ἀρχιμ. Παντελεήμων Μερτίδης. Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους ὁ Ἀρχιμ. Παῦλος Σοφός. (ΣΗΜ. Ο.Π. Ἡ Μητρόπολις αὕτη οὐδεμίαν σχέσιν ἢ δικαιοδοσίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἔχει δὲ ἰδικόν του Ἐπίσκοπον τὸν Θεοφ. Μηλιτουπόλεως κ. Ναθαναήλ).

Ἡ λύσις τῶν λοιπῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐ. ἔ.

Ἀνακάλυψις ἐρειπίων μεγίστης Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας

Μεταξὺ τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ τοῦ λιμένος Λεχαίου ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐρείπια μιᾶς ἐξόχου καὶ ἐκπληκτικῶν διαστάσεων Βυζαντινῆς Βασιλικῆς, Ἐκκλησίας μήκους 179 μ. καὶ πλάτους 59 μ. Πιθανολογεῖται ὅτι εἶχε κτισθῇ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 520—530 μ. Χ. Ἡ στέγη της δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι ξυλίνη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

Ὁ ἐν Βουδαπέστῃ Πρωθιερεὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησιας, καὶ τόπον ἐπέχων Διοικητοῦ τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Αἰδεσ. Μπέρκι Φέρριε, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκτὸς τῆς συγγραφῆς τελετουργικῶν βιβλίων εἰς τὴν Οὐγγρικὴν γλῶσσαν, ἤρχισε μεταφράζων σειρὰν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Οὐγγρικήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας τοῦ 1960 δημοσιεύεται ἄρθρον περὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἰς ὃ ἐκφράζεται ἡ ἐλπίς, ὅτι συντόμως ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι λαοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ ὑμνοῦν ἐκεῖ «ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Θεοῦ». Ἐπίσης ἐκφράζεται ἡ εὐχή, ὅπως εἰς τὸν ἑτοιμαζόμενον ἑορτασμὸν τῆς χι-

λιετηρίδος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (Μ. Λαύρας), λάβουν μέρος ἅπασαι αἱ Ὀρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν ἀγάπης.

▪

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΙΝΑΣ

Εἰς τὴν Κίναν ἡ διάδοσις τῆς Ὀρθοδοξίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1685. Πρῶτος δὲ ὅστις ἵδρυσεν εἰς Πεκῖνον Ὀρθόδοξον Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἶναι ὁ Ρῶσσος Ἱερεὺς Λεόντιεφ. Τὸ 1695 ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Πεκίνῳ Ὀρθοδόξου Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὸ δὲ 1732 τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Διάφοροι Ρῶσσοι κληρικοὶ ἔχουν μεταφράσει ἄνω τῶν 40 ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. Ἐκτὸς τοῦ Πεκίνου, ἔχουσι κτισθῇ Ἐκκλησίαι, Μοναστήρια καὶ Σχολαὶ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς Κίνας. Τὸ 1903 ἱδρύθη εἰς τὸ Πεκῖνον καὶ κοινόβιος μονὴ γυναικῶν. Κατὰ τὸ 1956 ἱδρύθη ἡ Αὐτόνομος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία Κίνας, τὸ δὲ ἑπόμενον ἔτος ἐχειροτονήθη καὶ Κινέζος Ἐπίσκοπος Πεκίνου εἰς τὸν ἐν Μόσχᾳ Καθεδρικὸν Ναὸν ὁ Βασίλειος.

Ἐκτὸς τῶν Ὀρθοδόξων ὑπάρχουσιν ἐν Κίνᾳ καὶ Καθολικοὶ ἀνερχόμενοι εἰς 270,000 περίπου.

▪

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΟΝΟΦ.)

Ἐκ προσώπου τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰακώβου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανὸς ἐν συνοδείᾳ τοῦ Μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Μωραϊτάκη καὶ τοῦ Οἰκονόμου κ. Γεωργίου Μπακοπούλου, ἐπεσκέφθη τῇ 24ῃ Μαΐου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Astoria τὸν Ἁγιώτατον «Καθολικὸν» τῶν Ἀρμενίων, ἤτοι Πατριάρχην τοῦ Ἐτσμιατζὶν κ. Vasken Balgian, διαβιβάσας αὐτῷ τόσον ἀπὸ μέρους τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Ἀθηναγόρου ὅσον καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. κ. Ἰακώβου τοὺς ἀδελφικούς των ἀσπασμοὺς καὶ εὐχηθεὶς αὐτῷ τὸ «ὡς εὖ παρέστη».

Ἡ Αὐτοῦ Ἁγιότης ἐδέχθη τὸν Θεοφιλέστατον Κωνσταντίας μὲ ἐξαιρετικὴν ἀγάπην θερμῶς παρακαλέσας αὐτὸν ὅπως διαβιβάσῃ τὰς ἐγκαρδίους του εὐχαριστίας εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὸν χαιρετισμόν του ὡς καὶ διὰ τὴν ὡραιοτάτην ἀνθοδέσμην τὴν ὁποίαν τῷ ἀπέστειλε. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν ἐθίγησαν διάφορα ζητήματα ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καὶ ἰδίως διὰ τὸ Συνέδριον τῆς Νεολαίας, ὅπερ πρόκειται νὰ συγκληθῇ ἐν Γενεύῃ κατὰ μῆνα Ἰούλιον. Ὡς ἐδήλωσεν, ὁ σκοπὸς τῆς εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐλεύσεώς του εἶναι νὰ συμφιλιώσῃ τὰς ἐν διαστάσει εὑρισκομένας Ἀρμενικὰς Κοινότητας, καὶ ὅτι θὰ παραμείνῃ ἐν Β. καὶ Ν. Ἀμερικῇ περὶ τοὺς δύο μῆνας.

ΣΗΜ. Ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Ἠπείρῳ εὑρίσκονται περὶ τὰς 56 Κοινότητες ἀνήκουσαι αἱ περισσότεραι εἰς τὸν Ἅγιον «Καθολικὸν» τῶν ἐν Ρωσσίᾳ Ἀρμενίων κ. Balgian, ἐνῷ αἱ ὀλιγώτεραι ἀνήκουν εἰς τὸν ἐν Κιλικίᾳ τοῦ Λιβάνου «Καθολικὸν» ἤτοι Πατριάρχην τῶν Ἀρμενίων κ. Ζαρέ. Οἱ Ἀρμένιοι τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχονται εἰς 200,000 περίπου. Οἱ μνημονευθέντες δύο «Καθολικοὶ» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν. Εἶναι Πατριάρχαι τῶν Μονοφυσιτῶν Ἀρμενίων, οἵτινες εἶναι πλησιέστεροι πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἀπέστειλαν Παρατηρητὴν εἰς τὸ ἐν Ρόδῳ Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, σκέπτονται δὲ νὰ γίνουν τακτικὰ μέλη αὐτοῦ. Θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν ἐν Ρόδῳ Πανορθόδοξον Σύσκεψιν τοῦ Σεπτεμβρίου 1960.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΜΗΣ Ἡ «Οἰκουμενικὴ Σύνοδος»

Ἡ Α. Α. ὁ Πάπας Ρώμης Ἰωάννης 23ος ἐδήλωσε προσφάτως, ὅτι θὰ ἀφιερώσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ὑπὲρ τῆς «Οἰκουμενικῆς» Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ρώμης. Δὲν ὡρίσθη εἰσέτι ὁ ἀκριβὴς χρόνος τῆς συγκλήσεως τῆς Συνόδου ταύτης. Ἡ Ρ. Ἐκκλησία ἐπιδεικνύει ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Πανορθόδοξον Διάσκεψιν Ρόδου καὶ πιστεύει, ὅτι αὕτη θὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔναντι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς καὶ εἰδικώτερα ἔναντι τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ρώμης.

▪

Καινοτιμία εἰς Ἁγιοποίησιν

Παρὰ τὴν παράδοσιν ὅπως ἡ «ἀνακήρυξις» Ἁγίων τελῆται ἐν τῇ βασιλικῇ τοῦ Ἁγίου Πέτρου κατόπιν δύο ἀποδεδειγμένων θαυμάτων, ὁ Ἁγιώτατος Πάπας Ἰωάννης, καινοτομῶν καὶ ἐν τούτῳ, ἀνεκήρυξεν ἐν τῇ βασιλικῇ τοῦ Λατερανοῦ, Ἅγιον τὸν Ἐπίσκοπον Παδούης Καρδινάλιον Γρηγόριον Μπαρμπαρίγκο, θανόντα τῷ 1697, διὰ τὴν ὁσιότητα καὶ τὴν αὐταπάρνησιν αὐτοῦ, δὶς ἀρνηθέντος νὰ ἐκλεγῇ Πάπας Ρώμης.

▪

Ἰταλοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Τὸ Ἰταλικὸν Ἐφετεῖον L' Aquila ἀπεφάνθη, ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ Ἰταλικὸν Σύνταγμα, οἱ Διαμαρτυρόμενοι πολῖται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχουν δημοσίᾳ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἐφ' ὅσον θέλουν τὴν καλῶς νοουμένην ἀξιοπρέπειαν, διότι ὅλοι οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Νόμου.

▪

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Παρὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἀντίδρασιν καὶ τὰς διαμαρτυρίας, ἐχειροτονήθησαν διὰ πρώτην φορὰν ἱερεῖς τρεῖς γυναῖκες εἰς τρεῖς πόλεις τῆς Σουηδίας: τὴν Στοκχόλμην, τὸ Ὀρτεσκὰρ καὶ τὸ Ἀρνοσόντ. Πρὸ τῆς χειροτονίας τῶν τριῶν τούτων γυναικῶν εἰς ἱερεῖς, προηγήθησαν ζωηραὶ συζητήσεις καὶ πολεμικὴ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν τῆς Σουηδικῆς Ἐκκλησίας μέχρις ἀπειλῆς σχίσματος, ποὺ θὰ ἐχώριζε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς δύο ἀντιμαχόμενα μέρη. Τὸ σχίσμα ἀπεσοβήθη κατόπιν πολλῶν συσκέψεων καὶ ἡ χειροτονία ἐγένετο, τῇ εὐλογίᾳ Ἀρχιεπισκόπων τοῦ Προτεσταντισμοῦ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλας Χουλτγκρὲν ἐχειροτόνησεν εἰς τὸν Καθεδρικόν του Ναόν, παρουσίᾳ ἀσφυκτικοῦ πλήθους, τὴν Μάργκιτ Σάχλιν, ἡλικίας 46 ἐτῶν, πτυχιοῦχον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ εἰδικευμένην εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μάλιστα ταύτῃ ἐξέδωκε καὶ ποιμαντορικὸν διάγγελμα, δι' οὗ τονίζει ὅτι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν γίνονται δεκτοὶ τόσον οἱ ἄνδρες ὅσον καὶ αἱ γυναῖκες, σύμφωνα μὲ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ.

▪

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον θὰ συγκληθῇ εἰς Λωζάνην τὸ Παγκόσμιον Χριστιανικὸν Συνέδριον τῆς Νεολαίας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συμμετάσχωσι 1,800 περίπου ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς ὑφηλίου. Ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Σάββα Ἀγουρίδου, θὰ ἀναχωρήσῃ 30μελὴς ἀντιπροσωπεία τῶν Ὀρθοδόξων Νέων. Τὸ Κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι «Ὁ Ἰησοῦς τὸ Φῶς τοῦ Κόσμου».

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Ἰάκωβος

▸ Τῇ 17ῃ Μαΐου ἐπέστρεψεν ἀεροπορικῶς, μέσῳ Ἀθηνῶν καὶ Ζυρίχης, ἐκ τοῦ Προσκυνήματος εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

▸ Τῇ 19ῃ ἰ.μ. Τετάρτῃ, ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ καταπλεύσαντος ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», ὑπεδέχθη τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητὰς καὶ κατόπιν κατανυκτικῆς τελετῆς ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τοῦ πλοίου, παρέλαβε τὸ Ἱερὸν Φῶς. Προπορευομένων Κληρικῶν, ἐν λιτανείᾳ ἐκομίσθη τοῦτο εἰς τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔνθα ἔλαβε χώραν εἰδικὴ τελετή. (Βλ. σελ. 179).

▸ Τῇ 28ῃ Μαΐου ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἠὐλόγησε τοὺς γάμους τοῦ κ. Κυριακοῦ Ἰωάννου μετὰ τῆς Δίδος Πηνελόπης Βραχοπούλου.

▸ Τῇ 29ῃ ἰ.μ. ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Σικάγῳ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἀπέναντι εἰς τὸν Προϊστάμενον αὐτοῦ, Αἰδ. Ἰωάννην Χόνδρον, τὸ ὀφφίκιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου.

▸ Τῇ 30ῃ ἰ.μ., μεταβὰς εἰς τὸ νεκροταφεῖον Σικάγου, ἐτέλεσε τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ἀναπαυομένων.

▸ Τῇ 31ῃ προήδρευσεν ἐν Βοστώνῃ συνεδριάσεως τῆς Ἐφορίας τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς ἡμῶν καὶ τοῦ Σώματος τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς.

▸ Τῇ 4ῃ καὶ 5ῃ Ἰουνίου, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐχοροστάτησε καὶ ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐν Cambridge, Mas., κηρύξας καὶ τὸν Θεῖον Λόγον.

▸ Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, παρέστη εἰς τὴν ἐτησίαν τελετὴν τοῦ Boston University, καθ' ἣν ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Harold C. Case, ἀπένειμεν εἰς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν τίτλον τοῦ Διδάκτορος τῆς Θεολογίας.

▸ Τῇ 26ῃ Μαΐου προήδρευσε συνεδρίας τῆς Ἐφορίας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

▸ Ἡ Α. Σεβασμιότης, καθ' ὅλας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας ὧν προέστη ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστροφῆς της, μετέδωσε τὸ Ἱερὸν Φῶς καὶ ὡμίλησε περὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ.

▸ Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, 5ῃ τ.μ., ἡ Α.Σ. ἐλειτούργησεν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, Νέας Ὑόρκης, καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον.

▸ Ἡ Α.Σ. ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν κ. Παρασκευᾶν Λαλόπουλον, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Πρωτοψάλτην τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Buenos Aires Ἀργεντινῆς.

▪

Ἀρχ. Κάλλιστος Μουσικίδης

Ἐξ Ἀλεξαινδρείας πληροφορούμεθα ὅτι τὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον κατόπιν βραχείας ἀσθενείας ὁ Ἀρχιμ. Κάλλιστος Μουσικίδης, τέως Ἔξαρχος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας παρὰ τῇ Ρωσσικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ Προϊστάμενος τοῦ ἐν Ὀδησσῷ Μετοχίου. Ἔστω αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

▪

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ

Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ σημειώνει καθ' ἑκάστην πρόοδον. Σύνολον τῶν Χριστιανῶν κατὰ τὸ ἐτήσιον Χριστιανικὸν Ἡμερολόγιον τῆς Ἰαπωνίας εἶναι 668,258, ἤτοι 0.7% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Ἐξ αὐτῶν οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἀνέρχονται εἰς 376,-357, οἱ Καθολικοὶ εἰς 266,608 καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι εἰς 25,293 μὲ 106 Ἐκκλησίας καὶ διωργανωμένας Κοινότητας.

▪

Ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ

Ἡ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα ὅπως ἀπομακρύνῃ τὴν νεολαίαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπεφάσισεν ἵνα, κατὰ τὸ 1960, οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καὶ ψυχαγωγίαι γίνωνται ἀνὰ πᾶσαν Κυριακήν, διαρκούσης τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἡ Μουσικὴ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ Βυζαν. Μουσικὴ

Τὸ Οἰκουμενικὸν Τμῆμα τῆς Φιλανδίας ἐν Helsinki διώρισεν εἰδικὴν ἐκ μουσικῶν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ μελετήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Βυζαντινῆς. Αὕτη θὰ ἀνεύρῃ τὰ κοινὰ μουσικὰ στοιχεῖα ὅλων τῶν Ὑμνωδιῶν. Τὸ πόρισμά της θ' ἀνακοινωθῇ εἰς τὸ Γ'. Συνέδριον τῆς New Delhi τῷ 1961.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Prof. Ernest Benz, *Die Bedeutung der griechischi-Orthodoxen Kirche fur das Abendland.*
«Ἡ σημασία τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν Δύσιν».

Ὁ συγγραφεύς, ἐξαίρων τὴν μεγάλην σημασίαν καὶ προσφορὰν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Δύσιν, διαπιστοῖ ὅτι αἱ Γερμανικαὶ φυλαὶ ἐξεχριστιανίσθησαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν 4ον μ.Χ. αἰῶνα, βραδύτερον δέ, μόλις κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα, ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία διὰ τοῦ Βονιφατίου ἐσυνέχισε τὸ ἔργον τοῦτο τῶν Ἑλλήνων. Ὁ ἐκχριστιανισμὸς τῶν Γερμανῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μαρτυρεῖται, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν Ἑλληνικῶν Χριστιανικῶν λέξεων. Οὕτως ἀναφέρει τὴν ἐτυμολογικὴν παραγωγὴν τῶν Γερμανικῶν λέξεων "Praffe," "Bishop," "Krist-Christus," "Teufel," "Engel," "Samstage," "Ecclesia-Kirche," ἐκ τῶν ἀντιστοίχων Ἑλληνικῶν λέξεων «πάπας», «ἐπίσκοπος», «Χριστός», «διάβολος», «ἄγγελος», «Σάββατον», «Ἐκκλησία-κυριακόν». Ἡ εἴσοδος τῶν Ἑλληνικῶν τούτων λέξεων εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν ἐπραγματοποιήθη διὰ τῆς Γοτθικῆς μεταφράσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὑπὸ τοῦ "Ἕλληνος Ἐπισκόπου Οὐλφίλα, οὗτινος οἱ πρόγονοι καὶ ἡ μήτηρ ἦσαν "Ἕλληνες ἐκ Καπαδοκίας.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Περίπτερον Οἴκου ΒΟΓΙΑΤΖΗ
εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου (20 Ἰουνίου).

ΧΡΥΣΗ ΓΕΦΥΡΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΑΠΛΟΧΩΡΟ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ, ΚΑΛΟΤΑΞΕΙΔΟ ΚΑΙ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ
AIR-CONDITIONED ΕΘΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΙΟΥΝΙΟΥ	16	
ΙΟΥΛΙΟΥ	12	
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	6	(ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΑΥΓ. 7)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΠΑΝΗΛΕΙΑΚΗΣ, Mediterranean Floating Seminar in Greece

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΧΑΜΗΛΑΣ ΤΙΜΑΣ ΛΟΓΩ ΕΠΟΧΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	3	(ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΣΕΠΤ. 4)
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	30	(ἐκ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΟΚΤ. 1)
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	27	

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ πλέον ἰδεώδης ἐποχὴ γιὰ νὰ ἀπολαύσετε καλύτερα καὶ ἀνετώτερα τὴν ΑΘΗΝΑ... ΤΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΑ ΝΗΣΙΑ... ΤΗΝ ΕΞΑΙΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟ...

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ διαλέγετε εὐκολώτερα τὴν καμπίνα τῆς ἀρεσκείας σας καὶ τὰ δωμάτιά σας στὰ κ αλύτερα ξενοδοχεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ θὰ χαρῆτε τὴ λαμπρότητα τοῦ περιφήμου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, τὴ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ καὶ τὸ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΩΝ ΚΡΑΣΙΩΝ.

10% ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑ ΤΑ LOW-SEASON
ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποταθῆτε
εἰς τὸν Ταξειδιωτικὸν Πράκτορά σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

HOME LINES AGENCY INC. ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΔΙ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑΝ
42 Broadway, New York 4, N. Y. • Digby 4-6363

Printed by
Cosmos Greek-American Printing Co.
205 West 25th Street
New York 1, N. Y.